

حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه

افغانستان

گزارش ویژه در مورد ولایت کندز

© 2015/Xinha

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور حقوق بشر

کابل ، افغانستان

دسامبر ۲۰۱۵

UNAMA

Legend

Information

Primary Roads

Secondary Roads

Streams

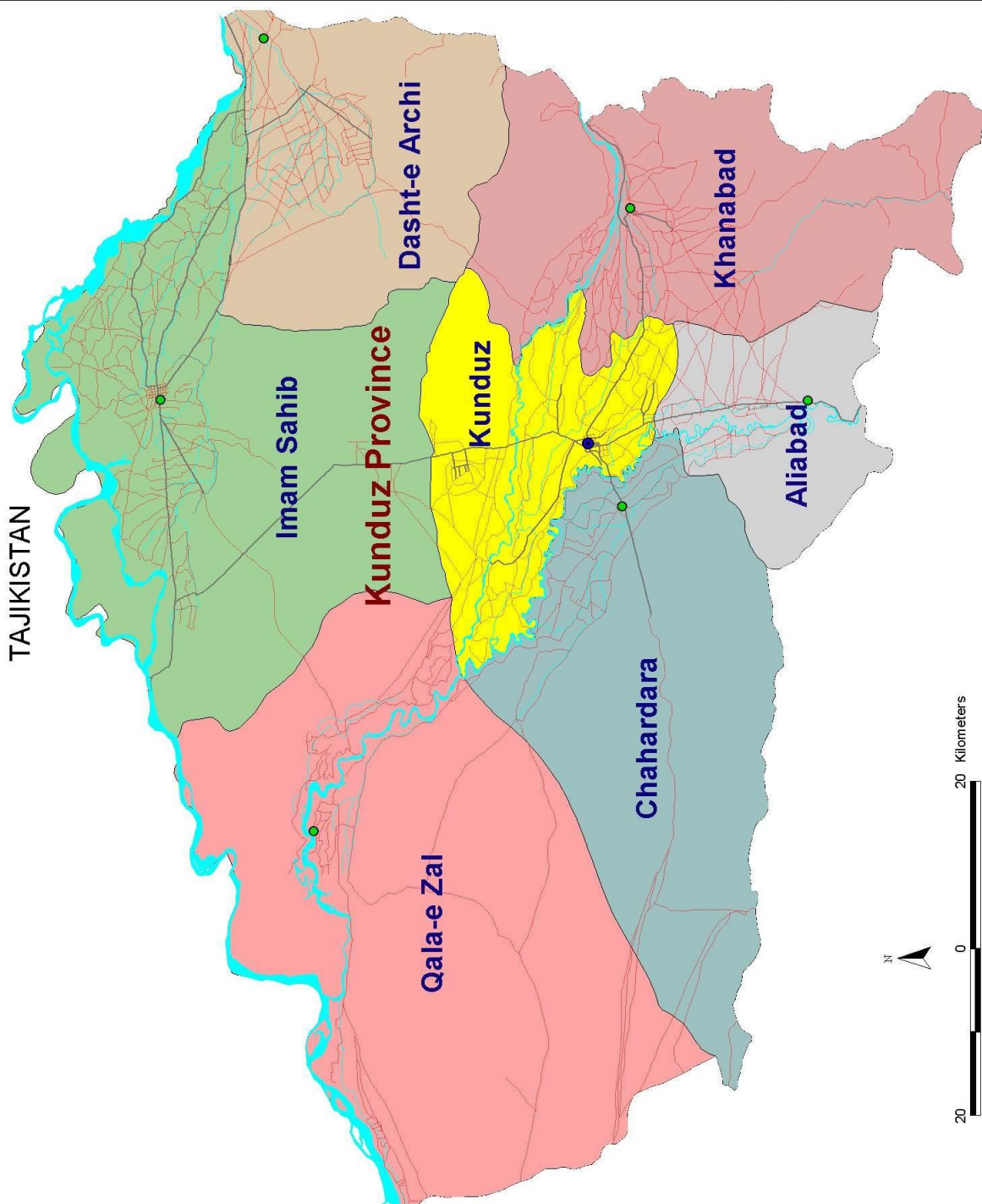
Kunduz Province Districts

Aliabad	Chahardara	Dasht-e Archi	Imam Sahib	Khanabad	Kunduz	Qala-e Zal

- Provincial Capital
District Capital

Note:
The Boundaries and names on the map do not imply official endorsement or acceptance by the United Nations.

Map Produced by :
ANDS Support Unit
UNAMA Kunduz
Print Date:
2 nd February 2010

حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه

افغانستان

گزارش ویژه در مورد ولایت کندز

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور حقوق بشر

کابل ، افغانستان

دسامبر ۲۰۱۵

عکس روی جلد از جاوید امید/شبکه خبری ژینهوا/سال ۲۰۱۵. یک مرد در حال جستجوی اجساد اقارب خود در داخل شفاخانه ویران شده دکتوران بدون سرحد در شهر کندز می باشد. (به تاریخ ۳ اکتوبر، یک فروند هواپیمای نوع AC-130 ایالات متحده حملات متعدد هوایی را بالای شفاخانه مذکور انجام داد که منجر به کشته شدن حل اقل ۳۰ تن و مجروحیت ۳۷ تن دیگر گردید.)

عکس به تاریخ ۱۱ اکتوبر ۲۰۱۵ برداشته شده است.

"شهروندان کندز در وضعیت وحشتناک قرار داشتند. درگیری های کوچه به کوچه و از هم پاشیده شدن حاکمیت قانون فضای را ایجاد نمود که افراد ملکی در معرض گلوله باری ، سایر انواع خشونت ، اختطاف ، عدم دسترسی به خدمات طبی ، و ممانعت در بیرون شدن از شهر قرار گرفتند."

نیکولاس هیسم ، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان ، کابل ، ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۵.

"این یک واقعه تراژید ، غیر قابل توجیه و حتی جنایت بود. طراحان نظامی افغان و بین المللی مکلف اند تا افراد ملکی را در هر زمان احترام و محافظت نمایند و کارکنان مراکز صحتی از محافظت ویژه برخوردار باشند. این مکلفیت بدون در نظر داشت اینکه قوای هوایی کدام کشور و در کجا در عملیات سهم دارد ، قابل اجراء می باشد."

کمیشنر عالی ملل متحد در امور حقوق بشر ، زید رعد الحسین ، ژنیو ، ۳ اکتوبر ۲۰۱۵ ، اعلامیه در مورد حمله بالای شفاخانه دکتوران بدون سرحد.

فهرست مطالب

i.....	خلاصه
i.....	ماموریت
ii.....	روش
۱.....	۱. نظر اجمالی
۵.....	۲. تلفات افراد ملکی
۶.....	درگیری های زمینی
۶.....	مواد منفجره تعبیه شده
۷.....	بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ
۷.....	عملیات های هوایی
۸.....	حمله بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد (MSF) در کندز، ۳ اکتوبر ۲۰۱۵
۱۵.....	کشتار های عمدی
۱۷.....	۳. اختطاف و ناپدید شدن ها
۱۷.....	۴. خشونت علیه زنان و دختران
۱۸.....	۵. هدف قراردادن، تهدید و ارباب سیستماتیک فعالین جامعه مدنی و کارکنان دولت
۱۸.....	زنان مدافع حقوق بشر
۱۹.....	کارمندان موسسات غیر دولتی
۲۰.....	رسانه ها و خبرنگاران
۲۱.....	کارمندان دولتی
۲۱.....	۶. استخدام و استفاده از اطفال در خصومت ها
۲۲.....	۷. وضعیت افراد ملکی
۲۳.....	۸. پیشنهادات

- ضمیمه ۱. لیلی زیروگوی ، نماینده خاص سر منشی ملل متحد برای اطفال و نبرد مسلحانه نگرانی خود را از افزایش تلفات اطفال و تخلفات جدی در کندز ابراز نموده است..... ۲۵
- ضمیمه ۲. حمله بر شفاخانه کندز "غیر قابل بخشش" —زید..... ۲۷
- ضمیمه ۳: اعلامیه ستیفن او برین معاون سر منشی و هماهنگ کننده کمک های اضطراری پیرامون افغانستان ۲۸
- ضمیمه ۴: اعلامیه رهبر امارت اسلامی در رابطه با آزاد سازی شهر کندز ۲۹
- ضمیمه ۵: اعلامیه کمیسیون کنترل و موسسات غیر دولتی و شرکت ها..... ۳۱

خلاصه

این گزارش ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در ولایت کندز توسط بخش حقوق بشر دفتر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) ترتیب شده است. گزارش هذا شامل نظریات دفتر کمیشنی عالی ملل متحد در امور حقوق بشر (او ایچ سی ایچ آر) می باشد.

این گزارش در برگیرنده واقعات از تاریخ ۲۸ سپتامبر الی ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۵^۱ بوده و نمایانگر یافته های ابتدائی یوناما در خصوص نگرانی ها مبنی بر محافظت افراد ملکی، نقض احتمالی حقوق بشردوستانه بین المللی و نقض و بدرفتاری حقوق بشری پس از حمله طالبان بر شهر کندز و کنترل آن می باشد؛ گزارش هذا همچنان در برگیرنده مرحله ابتدائی عملیات بازپس گیری توسط نیروی های طرفدار حکومت و دوره ی که منجر به باز پس گیری شهر کندز شد، می گردد.

گزارش موجود آسیب های را که بالای افراد و تاسیسات ملکی وارد شده و همچنان نگرانی های حقوق بشری مربوط را ثبت نموده است. یوناما گزارش های معتبر مبنی بر ۸۴۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۹ واقعه مرگ و ۵۵۹ مجروحیت) را دریافت که از تاریخ ۲۸ سپتامبر الی ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۵ در شهر کندز و ولسوالی های همجوار آن به وقوع پیوست. این ارقام آمار ابتدائی بوده و احتمال افزایش آن وجود دارد چنانچه یوناما همچنان تلاش می کند تا گزارش ها مبنی بر تلفات افراد ملکی را پس از ارزیابی با سه منبع تثبیت نماید^۲. اکثریت مطلق تلفات ثبت شده تا اکنون در نتیجه درگیری های زمینی به وقوع پیوسته که نمیتوان آن را به یک گروه مشخص^۳ نسبت داد و ۶۷ مورد تلفات افراد ملکی (۳۰ کشته و ۳۷ مجروح)^۴ از اثر حمله هوائی به میان آمد که توسط نیروی های بین المللی به تاریخ ۳ اکتوبر بالای شفاخانه دکتوران بدون سرحد (MSF) اجراء شد.

درگیری پس از حمله طالبان بر شهر کندز منجر به نقض حقوق اساسی بشری به شمول حق زندگی و امنیت افراد گردید. وخامت وضعیت امنیتی، نقض حاکمیت قانون و عدم موجودیت حکومتداری فضای را به وجود آورد که افراد ملکی در معرض قتل و لت و کوب خودسرانه و سایر انواع خشونت به شمول خشونت های جنسیتی، تهدید و افزایش جرایم قرار گرفتند.

مأموریت

این گزارش به اساس مأموریت دفتر یوناما تحت قطعنامه شماره ۲۲۱۰ (سال ۲۰۱۵) شورا امنیت ملل متحد به نشر رسید چنانچه یوناما در این قطعنامه موظف به "نظارت از وضعیت افراد ملکی، هماهنگی تلاش ها به منظور حصول اطمینان

^۱ نیرو های طالبان کنترل شهر کندز یا بخش آن را از تاریخ ۲۸ سپتامبر الی ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۵ به دست گرفتند. به /علامه /مارت /اسلامی در رابطه به خروج از ساحات مرکزی شهر کندز مراجعه شود؛ اعلامه مذکور در وب سایت ذیل قابل دسترس می باشد و آخرین بار به تاریخ ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۵ به مراجعه شده بود:

<http://shahamat-english.com/statement-of-islamic-emirate-concerning-withdrawal-from-central-areas-of-kunduz-city>

^۲ معلومات بیشتر در مورد تلفات افراد ملکی در زمان که تحت پوشش این گزارش قرار گرفته، در گزارش سالانه (۲۰۱۵) یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه ارائه خواهد شد.

^۳ در چنین موارد درگیری های زمینی که تلفات افراد ملکی به هیچ گروه نسبت داده نمی شود، یوناما مسئولیت [تلفات افراد ملکی] را به نیرو های طرفدار حکومت و عناصر ضد دولت نسبت می دهد.

^۴ طی ایمیل مورخ ۹ دسامبر ۲۰۱۵، شفاخانه دکتوران بدون سرحد یوناما را در جریان آخرین آمار تلفات درخواستی از حمله هوائی بالای شفاخانه مذکور قرار داده چنین نگاشت: "آمار کشته شدگان به ۴۲ تن رسیده است." دفتر یوناما در حال تثبیت این آمار می باشد.

محافظت افراد ملکی، ترویج پاسخگوئی و همکاری در تطبیق کامل احکام قانون اساسی و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آن است، در رابطه به آزادی های اساسی و حقوق بشری به ویژه احکام در خصوص رعایت کامل حقوق زنان^۵ می باشد.

قطعه نامه شماره ۲۲۱۰ در حال حاضر نظارت و گزارشدهی به شورای امنیت ملل متحد در رابطه به وضعیت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه به ویژه نظارت و ارائه گزارش در مورد تلفات افرادی ملکی را نهایت مهم می پندارد.

یوناما یک سلسله فعالیت ها را به منظور کاهش تاثیرات درگیری های مسلحانه روی افراد ملکی روی دست می گیرد که این فعالیت ها شامل اقدامات ذیل می گردد: نظارت مستقلانه و بیطرفانه از رویداد های که در آن قتل یا مجروحیت افراد ملکی شامل است، گفتگو با تمام طرف های درگیری به منظور تقویت محافظت افراد ملکی متاثر از درگیری های مسلحانه، اقدامات به منظور ترویج رعایت حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشری، قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان.

روش

یافته های این گزارش به اساس مصاحبه با ۳۲۶ تن می باشد که توسط کارمندان بخش حقوق بشر دفتر یوناما از تاریخ ۲۸ سپتامبر الی ۱ دسامبر ۲۰۱۵ با باشندگان شهر کندز و افراد ملکی که به سایر مناطق افغانستان به شمول شهر مزار شریف (ولایت بلخ)، شهر تالقان (ولایت تخار)، شهر فیض آباد (ولایت بدخشان) و شهر کابل بیجا شده بودند، انجام شده است.

یوناما ۱۳۶ مصاحبه رو در رو را با قربانیان و شاهدان که از شهر کندز بیجا شدند، برگزار کرد. دفتر مذکور همچنان بیش از ۱۹۰ مصاحبه تلفونی را با قربانیان، شاهدان و سایر افراد که مستقیماً [در این ویداد] دخیل بودند به شمول کارکنان صحنی، بزرگان محل، مقامات دولتی و سایر اشخاص انجام داد. یافته های این گزارش اساساً بر مبنای اظهارات معتبر و متداوم استوار است که توسط این منابع مختلف ارائه شد. نا امنی و انتقال تمام کارمندان از دفتر یوناما در ولایت کندز باعث شد تا کارمندان بخش حقوق بشر نتوانند بررسی ها در شهر کندز را روی دست گیرند.

افزون بر جمع آوری معلومات از منابع ابتدائی در مورد رویداد های مشخص، یوناما از شفاخانه ها و سایر تاسیسات صحنی نیز معلومات جمع آوری نمود. ریاست صحت عامه کندز آمار افراد ملکی مجروح را که الی ۳ اکتوبر در شفاخانه های این ولایت تداوی کردند (و همچنان تعداد کشته شدگان ملکی را که این ریاست ثبت نمود) در اختیار یوناما قرار داد ولی پس از ۳ اکتوبر تمام مراکز عمده صحنی در شهر کندز فعالیت های شان را متوقف نمودند^۶ یا ثبت تعداد مجروحین را بنا بر تعداد محدود کارمندان^۷ و شمار زیاد مریضان توقف دادند. یوناما معلومات بیشتر را از ریاست صحت عامه ولایت کندز بعد از شروع مجدد فعالیت های نورمال به دست آورد. یوناما همچنان معلومات در مورد مجروحین ملکی تحت تداوی در شفاخانه دوکتوران بدون سرحد را قبل از اینکه به تاریخ ۳ اکتوبر مورد حمله هوائی قرار گیرد، به دست می آورد.

علاوه بر آن، یوناما از طریق شفاخانه های دولتی در تالقان (ولایت تخار)، پلخمري (ولایت بغلان) و مزار شریف (ولایت بلخ) که مجروحین ملکی از ولایت کندز را تداوی می کردند، معلومات جمع آوری نمود. هر چند ریاست صحت عامه ولایت کندز آمار

^۵ شفاخانه دوکتوران بدون سرحد در شهر کندز به تاریخ ۳ اکتوبر پس از آن فعالیت های خود را متوقف ساختند که نیرو های نظامی بین المللی محوطه شفاخانه را مورد هدف قرار داده و باعث تخریب شدید ساختمان شفاخانه شدند.

^۶ پس از ۳ اکتوبر، شفاخانه ولایتی کندز کارمندان خود را به ۴ نرس و ۲ داکتر برای ارائه کمک های اولیه اضطراری کاهش داد.

خود را حین ارائه شمار "تلفات افراد ملکی" طبقه بندی نمود، یوناما تا هنوز نتوانسته وضعیت قربانیان گزارش شده را کاملاً تثبیت نماید.

موانع فراراه نظارت و تثبیت

با توجه به وضعیت امنیتی موجود، روش تدوین این گزارش نسبت به شیوه‌ای که یوناما معمولاً برای تثبیت موارد تلفات افراد ملکی یا نقض حقوق بشری و سوء رفتار در منازعات مسلحانه برای گزارش محافظت افراد ملکی در درگیری مسلحانه استفاده می‌کرد، متفاوت می‌باشد. برای تثبیت یک واقعه تلفات افراد ملکی، معیارهای یوناما نیازمند آنست تا حد اقل سه منبع از منابع موجود — قربانی، شاهد، کارمندان صحی، مقامات محلی، طرف درگیری، یا سایر منابع مرتبط — از رویداد آگاهی مستقل داشته باشند. در صورت امکان، یافته‌های تحقیقاتی به اساس اظهارات ابتدائی قربانیان و/یا شاهدان رویداد و مبتنی بر بررسی ساحه می‌باشد. حین تهیه این گزارش، یوناما قادر نبود تا بررسی‌های ساحه را انجام دهد زیرا در قدم نخست موانع امنیتی دسترسی به ساحه را محدود ساخته بود.

از این جهت، یوناما برای جمع‌آوری معلومات برای تدوین این گزارش، با موانع متعدد جهت دسترسی به قربانیان و شاهدان مواجه شد. به تاریخ ۲۸ سپتامبر، یوناما تمامی کارمندان افغان و بین‌المللی خود را از دفتر کندز به سایر مناطق انتقال داد و این کارمندان از همان جا و از طریق تلفون با منابع در شهر کندز و سایر نقاط کشور در تماس بودند. در زمان تحریر این گزارش، کارمندان یوناما تا هنوز به ولایت کندز برنگشته بودند و هنوز هم قادر بررسی و تثبیت ساحه در کندز نبودند.

میزان بلند و گسترده بیجائی افراد ملکی ناشی از درگیری‌ها به شمول بزرگان محل، مدافعین حقوق بشر و آنانی که برای موسسات بشردوستانه و موسسات غیر دولتی کار می‌کردند، نیز توانائی یوناما را در امر جمع‌آوری معلومات از طریق منابع همیشگی محلی متاثر ساخت.

به منظور ارزیابی دقیق وضعیت حقوق بشری با زمینه دسترسی محدود، یوناما وسیعاً به شیوه‌های نظارتی متکی شد تا از طریق منابع متناوب معتبر معلومات به دست آورد.

حین تهیه این گزارش، یوناما ادعاها مبنی بر ارتکاب خشونت توسط مردان مسلح ناشناس به شمول خشونت علیه زنان و دختران را دریافت نمود. وضعیت امنیتی، فضای مملو از ترس و عدم دسترسی مستقیم یوناما به مناطق متاثر دست به دست هم داده اثبات این ادعاها را با مشکل مواجه ساختند.

۱. نظر اجمالی

پیش زمینه

در جریان حملات طالبان در ولایت کندز از تاریخ ۲۴ اپریل الی ۱۳ می ۲۰۱۵ و هم چنان از ۲۰ الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، طالبان به طور روز افزون کنترل مناطق همجوار شهر کندز و سایر نقاط ولایت را در اختیار گرفتند. در زمان حمله بر شهر کندز به در ۲۸ سپتامبر، طالبان کنترل ساختمان ولسوالی دشت ارچی و قسمت های زیاد ولسوالی های چهاردره، قلعهء زال و امام صاحب را در دست گرفتند و گاهگاهی کنترل ساختمان ولسوالی چهاردره را نیز در اختیار می گرفتند.

علی الرغم گسترش متداوم ساحات تحت کنترل طالبان در ولایت کندز از ماه اپریل الی جون ۲۰۱۵ و احتمال افزایش حملات طالبان بالای شهر کندز، به نظر می رسد که اقدامات امنیتی ناکافی قبل از حمله ۲۸ سپتامبر اتخاذ گردید که این امر زمینه را برای سقوط نسبتاً سریع شهر کندز فراهم ساخت. بخش از ناتوانی نهاد های امنیتی در تامین امنیت افراد ملکی در ولایت کندز ناشی از روابط ضعیف کاری میان مقامات ولایتی کندز بوده چنانچه تنش ها میان مقامات بلندپایه ولایتی در ماه های قبل از حمله ماه سپتامبر طالبان خیلی مشهود می باشد. افزون بر آن، به نظر می رسد که طالبان در زمان قبل از ایام رخصتی عید تا اندازه در شهر نفوذ پیدا کرده بودند.

از سال ۲۰۱۱ بدینسو، یوناما همواره موارد نقض حقوق بشر توسط واحد های پولیس محلی افغان و تخلفات حقوق بشری توسط نیروی های طرفدار حکومت را در ولایت کندز ثبت کرده است. در اکثر موارد، نقض و تخلفات برخاسته از تنش های محلی، سیاسی، قومی و نژادی بودند. تخلف و نقض حقوق بشری شامل قتل های غیر قانونی، بدرفتاری، اخاذی، سرقت و تهدید بوده و اکثراً مرتکبین این موارد مورد مجازات قرار نگرفته که این خود فرهنگ معافیت از مجازات را تقویت بخشیده و باعث نارضایتی از دولت می شود.

موارد فوق و دستآورد های تاکتیکی و روزافزون طالبان در ولایت کندز زمینه را برای تصرف و کنترل شهر کندز و مناطق همجوار مساعد ساخت. این امر همچنان توانائی محدود دولت در تامین حقوق بشری افراد ملکی را بر ملا ساخت.

خلاصه حمله بر شهر کندز و تصرف آن توسط طالبان

در ساعات اولیه ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۵، طالبان حملات خود بالای شهر کندز که مرکز ولایت کندز در حوزه شمال شرقی افغانستان می باشد، آغاز کردند.

منابع که یوناما با آنها مصاحبه کرد، حملهء طالبان را درست پلان شده توصیف نموده اظهار داشتند که طالبان حین داخل شدن و کنترل شهر کندز با مقاومت اندک مواجه شدند و نیرو های امنیتی افغان را تا میدان هوائی کندز به عقب راندند. پس از داخل شدن به شهر، طالبان بلافاصله ۶۰۰ زندانی مرد^۷ را از محبس کندز آزاد ساختند و بنا به گفته بعضی، برای شماری از این محبوسین سلاح توزیع نمودند تا همراه با طالبان علیه نیروی های امنیتی افغان مقابله نمایند.

^۷ در آن وقت محبوسین زن نیز محبس کندز را ترک گفتند.

چند روز پس از تصرف شهر کندز توسط طالبان ، نیرو های امنیتی افغان با همکاری نیرو های نظامی بین المللی عملیات باز پس گیری را روی دست گرفتند. در نیمه روز ۱ اکتوبر ، دولت ادعا کرد که قسمت های اعظم شهر کندز را دوباره تصرف کرده اند ولی درگیری برای حدود دو هفته ادامه داشت زیرا نیرو های امنیتی افغان با همکاری نیرو های نظامی بین المللی تلاش می نمودند تا جنگجویان طالب را از مناطق شمالی ، شرقی و غربی شهر به عقب برانند.

به تاریخ ۳ اکتوبر و در جریان تلاش ها برای بازپس گیری شهر کندز ، نیرو های نظامی بین المللی شفاخانه دکتوران بدون سرحد در شهر کندز را مورد حمله هوایی قرار دادند که منجر به کشته و زخمی شدن تعداد زیاد مریضان و کارمندان شفاخانه شد.

درگیری شدید میان نیرو های امنیتی افغان و طالبان الی ۱۳ اکتوبر تا هنگامی ادامه داشت که طالبان رسماً خروج نیرو های شان از شهر کندز را اعلان کردند.

ادعا های تخلف و نقض حقوق بشری حقوق بشردوستانه بین المللی

ناامنی ، نبود حکومتداری و عدم حاکمیت قانون در خلال این مدت منجر به نقض اکثر حقوق بشری اساسی به شمول حق حیات و امنیت افراد گردید. چنین وضعیت آشفته و هرج و مرج فضای را ایجاد کرد که قتل های خودسرانه و سایر اشکال خشونت علیه افراد و تاسیسات ملکی ، جرایم و تخریب جایداد های ملکی به وقوع پیوست.

همچنان ، یوناما به گزارش های متعدد در مورد قتل های هدفمند و عمدی در جریان حمله طالبان و پس از تصرف شهر کندز را دریافت کرد. یوناما گزارش های متناقض در مورد خشونت علیه زنان و دختران را که توسط مردان مسلح صورت گرفت ، ثبت نمود. این گزارش ها تا هنوز تثبیت نشده ولی نمایانگر میزان بلند ترس ، بی ثباتی و ناامنی در جریان اشغال شهر کندز به ویژه هفته نخست توسط طالبان می باشد. یوناما گزارش های متعدد را دریافت کرده که افراد ملکی به وسیله سلاح سناپیر توسط افراد ناشناس و مناطق نا معلوم زمانی به قتل رسیدند که برای به دست آوردن نان و آب و یا فرار از شهر از خانه های شان بیرون شده بودند.

یوناما تأیید کرد که در روز های اول تصرف شهر کندز ، طالبان تلاش های منظم را به منظور شناسائی فعالین حقوق زن و جامعه مدنی ، مدافعین حقوق بشر و کارمندان موسسات غیر دولتی به شمول یوناما را راه اندازی کردند. این تلاش های منظم فضای ترس را به وجود آورده و منجر به بیجائی گسترده این افراد شد.

یوناما گزارش های متفاوت را در خصوص برخورد طالبان در جریان اشغال شهر کندز دریافت نمود. طوری که قبلاً تذکر یافت ، ده ها مصاحبه کننده اظهار داشتند که شهر کندز را بنابر نگرانی های امنیتی ترک گفتند زیرا طالبان تلاش های منظم را برای شناسائی افراد ملکی که در عرصه حقوق بشر فعالیت داشته یا برای موسسات غیر دولتی یا رسانه ها همکاری می کردند ، به راه انداختند. یوناما همچنان اظهارات متفاوت را در مورد برخورد طالبان در شفاخانه ها دریافت کرد. کارکنان صحنی دو شفاخانه بزرگ کندز اظهار نمودند که جنگجویان طالب ارائه خدمات صحنی را رعایت می کردند. به طور مثال ، تعداد زیادی گفتند که طالبان شفاخانه را اشغال نکردند ولی زخمیان را جهت معالجه و تدای به شفاخانه انتقال می دادند و اجازه نمی دادند تا جنگجویان وارد بخش زنانه شوند. سایر شاهدان ابراز داشتند که افراد مسلح کارکنان اناث شفاخانه را مورد آزار زبانی و فیزیکی

قرار دادند ، شفاخانه ولایتی را اشغال کردند ، وارد بخش نسائی و ولادی شفاخانه شدند و مانع ارائه خدمات صحی به نیرو های مجروح طرفدار حکومت گردیدند.

در رابطه به برخورد نیرو های امنیتی افغان ، یوناما گزارش های متعدد دریافت کرد که عساکر افغان وسایط نقلیه را افراد زخمی را به کابل جهت تداوی انتقال میداد ، توقف داده و راکبین آن را مورد آزار و اذیت قرار می دادند.

حق دسترسی به مواد غذایی ، حق رعایت بلند ترین معیار ممکنه برای صحت جسمی و روحی ، و حق تعلیم

در جریان اشغال شهر کندز توسط طالبان ، حدود ۱۵۰۰۰ تن در خانه های شان باقی ماندند و قادر به فرار نشدند که دلیل آن هم درگیری های شدید در بخش های از شهر ، ترس ترک خانه های شان ، و فقر (باشندگان توانائی پرداخت مصارف ترانسپورتی را نداشتند) بود. آنانی که در شهر باقی ماندند ، همواره از کمبود شدید یا هزینه بلند مواد غذایی ، نبود آب پاک و برق گزارش دادند. خشونت ها نیز باعث بیجائی بیش از ۱۳۰۰۰ خانواده به بخش های مختلف کشور شد.

حمله هوائی نیرو های نظامی بین المللی به تاریخ ۳ اکتوبر منجر به تخریب ساختمان شفاخانه دکتوران بدون سرحد شده و ارائه خدمات صحی را نه تنها در شهر کندز بلکه در تمام منطقه شدیداً متاثر ساخت.

این خشونت ها روی دسترسی اطفال به خدمات صحی و آموزشی نیز تاثیر مستقیم داشت. در جریان درگیری ، دروازه های تمام ۴۹۷ مکتب بسته شدند و در نتیجه بیش از ۳۳۰۰۰ طفل از دسترسی به تعلیم باز ماندند.

سرق و تخریب اماکن ملکی

طالبان در آغاز عملیات شان اعلامیه را به نشر رساندند که در آن گفته شده بود که هیچ تهدید متوجه افراد ملکی به شمول کارمندان دولتی نمی باشد. در "اعلامیه رهبر امارت اسلامی پیرامون آزادی شهر کندز" که به تاریخ ۲۸ سپتامبر از طریق وب سایت طالبان به نشر رسید ، طالبان به وضوح به جنگجویان شان دستور دادند تا "از زندگی ، جایداد و وقار مردم شریف کندز محافظت نموده" ، مانع چور و چپاول شده و از افراد ملکی محافظت نمایند. اعلامیه مذکور به شهروندان یک بار دیگر اطمینان می داد که جایداد و امنیت شان تامین بوده و از دستور می داد که "تمام تاجران ، کارگران ، کارکنان شفاخانه ها ، شاروالی و نهاد های دولتی بدون هر گونه ترس و ارباب به وظایف روزمره شان حاضر شوند".^۸ طالبان در همان روز اعلامیه جداگانه را از طریق "کمیسیون کنترل و اداره موسسات غیر دولتی و کمپنی ها" به نشر سپردند و در آن از تمام کارمندان موسسات غیر دولتی ، شرکت های خصوصی و کمپنی های مخابراتی خواسته شد تا به گونه عادی به وظایف شان ادامه دهند. در اعلامیه شماره های تماس "دفتر مرکزی" و "دفتر ساحوی کندز" به منظور رسیدگی به هر نوع موارد که مانع اجرای فعالیت های روزمره می شوند ، درج شده است.^۹

^۸ به آدرس انترتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲۸ اکتوبر ۲۰۱۵ باز شده بود ، مراجعه شود ؛ متن مکمل اعلامیه درج ضمیمه ۴ می باشد:

<http://shahamat-english.com/statement-by-the-leader-of-islamic-emirate-concerning-liberation-of-kunduz-city/>

^۹ به آدرس انترتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲۸ اکتوبر ۲۰۱۵ باز شده بود ، مراجعه شود ؛ متن مکمل اعلامیه درج ضمیمه ۵ می باشد:

<http://shahamat-english.com/statement-by-commission-for-control-and-administration-of-ngos-and-companies/>

علی الرغم نشر اعلامیه های فوق الذکر ، افرادی که با یوناما مصاحبه کردند واقعیت را طور دیگر بیان نمودند. منابع تأیید کردند که بعضی از جنگجویان طالب و/یا مجرمین فرصت طلب وارد دفتر یوناما در کندز شده و تجهیزات این دفتر و همچنان دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ، دفاتر چندین موسسه غیر دولتی داخلی و بین المللی ، دفاتر رسانه ها ، و ریاست امور زنان و سایر نهاد های دولتی را چپاول کردند. گفته می شود که طالبان در بعضی موارد اسناد محرم این دفاتر را با خود برده و در مجموع تجهیزات و اجناس دفاتر به شمول وسایط نقلیه موسسات غیر دولتی ، ملل متحد و نهاد های حقوق بشر را چور و چپاول کردند.

یوناما تأیید کرد که طالبان و مجرمین وسایط نقلیه را سرقت کردند ولی حد اقل در یک مورد طالبان یک عرادۀ موتر سرقت شده را دوباره به یک موسسه بشردوستانه بین المللی تسلیم کردند. سرقت های بیشتر توسط مجرمین فرصت طلب پس از خروج طالبان از شهر کندز نیز گزارش شده است. یوناما گزارشات را نیز دریافت کرده که بعضی از جنگجویان طالب از دارائی افراد محافظت کرده و نیز اینکه یک قوماندان طالب فرمان منع حمله بالای تاسیسات یک موسسه مشخص را صادر کرده است.

عدم حضور حکومت و نبود حاکمیت قانون در شهر کندز باشندگان محل و مجرمینی را که وابستگی مستقیم با طالبان ندارند ، قادر ساخت تا در فعالیت های جرمی فرصت طلبانه به شمول قتل های انتقام جویانه ، سایر اشکال خشونت ، چپاول ، و تخریب جایداد ها دست داشته باشند. به طور مثال ، یوناما گزارش های متعدد از چپاول موسسات غیر دولتی ، ملل متحد ، دفاتر دولتی و دوکاکین و خانه ها دریافت کرد.

هر چند نسبت دادن مسئولیت چپاول و تخریب اماکن دشوار است ولی طالبان مسئول رهایی تعداد زیاد از مجرمین هستند که در محبس کندز زندانی بودند. افزون بر آن ، حمله طالبان بر شهر کندز سبب آشوب شد و شرایط را برای چپاول و سایر فعالیت های جرمی فرصت طلبانه فراهم ساخت.

هتک حرمت به اجساد توسط طرفین درگیر

هر چند این گزارش روی این موضوع متمرکز نیست (بلکه در مورد برخورد با افراد ملکی می باشد) ، یوناما گزارش های را در مورد قطع اعضاء و سایر انواع بدرفتاری با اجساد جنگجویان طالب و نیرو های امنیتی افغان در جریان جنگ و پس از آن در حوزه شمال شرقی به شمول شهر کندز از ۲۸ سپتامبر الی ۱۳ اکتوبر دریافت کرد. منابع محلی گزارش دادند که بدرفتاری ها شامل سر بردن اجساد نیرو های امنیتی افغان توسط طالبان^{۱۰} ، قطع اعضاء اجساد جنگجویان طالب توسط نیرو های امنیتی افغان (کشیدن اجساد جنگجویان طالب از عقب موتر در شهر کندز) و ممانعت از تدفین اجساد به گونه اسلامی توسط طرفین درگیر می شود. منابع می گویند که طالبان مانع به حصول و تدفین اجساد اقارب شان شدند^{۱۱} در حالی که این منابع نیرو های امنیتی افغان را متهم به دفن جنگجویان طالب در قبر های گروهی و بدون رعایت حقوق اسلامی تدفین نمودند.

افزون بر آن ، حینی که جنگ در حوزه شمال شرق جریان داشت ، یوناما به گزارش های معتبر دست یافت که در ۱ و ۲ اکتوبر طالبان الی ۱۷ تن از نیرو های امنیتی افغان را در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان سر بردند. گفته می شود که به تاریخ ۳

^{۱۰} در جریان جلسه با یوناما در ماه نوامبر ۲۰۱۵ ، نمایندگان طالبان این ادعا را رد نمودند.

^{۱۱} پانوشت قبلی

اکتوبر نیرو های امنیتی افغان در یک عمل انتقام جویانه بالای ۱۳ مظنون طالب که در ولسوالی بهارک ولایت بدخشان در توقیف این نیرو ها به سر می بردند ، آتش گشودند. بعضی ها اظهار نمودند که شلیک گلوله باعث آتش سوزی شد و اجساد این ۱۳ تن را سوختاند. تا هنوز مشخص نیست که این افراد از اثر شلیک گلوله کشته و بعداً توسط نیرو های امنیتی افغان سوختانده شدند یا اینکه آنها را زنده آتش زدند.

هتک حرمت به اجساد ممکن جرم جنگی محسوب شود ؛ قانون عرفی درگیری قطع اعضاء یا سایر اشکال بدرفتاری با اجساد را منع قرار می دهد .^{۱۲}

تحقیقات توسط دولت

دولت افغانستان یک هیئت حقیقت یاب را به منظور تحقیق در مورد سقوط شهر کندز توظیف نمود .^{۱۳} هیئت مذکور مصاحبه های زیادی را با پرسونل نیرو های امنیتی افغان ، نمایندگان جامعه مدنی و باشندگان کندز و سایر افراد انجام دادند و به تاریخ ۲۱ نوامبر بعضی از یافته های شان در مورد ناکامی امنیتی و حکومتداری که منجر به سقوط شهر کندز شد ، را طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل با مردم شریک ساختند .^{۱۴} معلومات که با مردم شریک ساخته شد شامل یافته ها در مورد نقض یا تخطی حقوق بشری نبوده و نه هم در برگیرنده تلفات افراد ملکی یا نقض حقوق بشردوستانه بین المللی می شود.

۲. تلفات افراد ملکی

اشغال شهر کندز توسط طالبان نخستین وضعیت طولانی ملکی جنگی در افغانستان پس از سال ۲۰۰۱ می باشد. درگیری های شدید زمینی باعث خسارات زیاد برای باشندگان ملکی شهر شد. میزان تلفات افراد ملکی ناشی از این دوره ی حدوداً دو هفته ئی تقریباً برابر با ۱۰ درصد کل تلفات افراد ملکی است که یوناما در سال ۲۰۱۴ در سراسر کشور ثبت نمود با توجه به اینکه یوناما سال ۲۰۱۴ را بعد از سال ۲۰۰۹ خونین ترین سال ثبت نمود.

از آغاز حمله طالبان بر شهر کندز به تاریخ ۲۸ سپتامبر الی ۱۳ اکتوبر زمانی که طالبان شهر را ترک گفتند ، آمار ابتدائی تلفات افراد ملکی نزد یوناما ناشی از حوادث در شهر و ولسوالی های همجوار به ۸۴۵۸ تن (۲۸۹ کشته و ۵۵۹ مجروح) می رسد .^{۱۵}

^{۱۲} به فقره (۲۹) ماده ۱۶ قانون عرفی [که در شرایط جنگ های داخلی قابل تطبیق است] مراجعه شود ؛ رهنمود قانون درگیری های مسلحانه ، وزارت دفاع انگلستان ، مطبوعه دانشگاه آکسفورد ، آکسفورد ، ۲۰۰۴.

^{۱۳} رئیس جمهور توظیف هیئت حقیقت یاب را در جریان جلسه با بزرگان و متنفذین کندز به تاریخ ۸ اکتوبر ۲۰۱۵ اعلان کرد. هیئت مذکور تحت ریاست امرالله صالح ، رئیس اسبق امنیت ملی و عضویت غلام فاروق وردک ، وزیر اسبق معارف ؛ فضل کریم ایماق و عبدالله محمدی ایجاد و موظف شد تا حادثه اخیر ولایت کندز را به گونه واضح و بیطرف مورد ارزیابی قرار دهد. به فرمان رئیس جمهور مبنی بر تعیین هیئت مذکور جهت بررسی وضعیت کندز که در وب سایت ذیل قابل دسترسی بوده و برای آخرین بار به تاریخ ۲۰ نوامبر ۲۰۱۵ این وب سایت باز شده ، مراجعه شود:

<http://president.gov.af/en/news/53780>

^{۱۴} رهبری ضعیف عامل سقوط کندز بوده است: گزارش ، ۲۱ نوامبر ۲۰۱۵ ، خبر الجزیره ، قابل دسترس در وب سایت ذیل که برای آخرین بار به تاریخ ۲۲ نوامبر ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود:

<http://www.aljazeera.com/news/2015/11/poor-leadership-blamed-kunduz-fall-report-151121153803402.html>

^{۱۵} هر چند اکثریت مطلق تلفات افراد ملکی ناشی از خشونت در داخل و اطراف شهر کندز می باشد ، گزارش همچنان تلفات برخاسته از عملیات ها و حملات مربوط به حمله طالبان بالای شهر کندز را ثبت کرده است. طوری که قبلاً تذکر یافت ، معلومات بیشتر در مورد تلفات افراد ملکی در مدت که تحت پوشش این گزارش قرار گرفته در گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه سال ۲۰۱۵ ارائه خواهد شد.

طبق گزارش ها ، هر چند اکثریت مطلق تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی میان جنگجویان طالب و نیرو های امنیتی افغان است ، یوناما گزارش های را در مورد تلفات افراد ملکی به دست آورد که ناشی از قتل های هدفمند و حملات هوائی به شمول آمار ابتدائی^{۱۶} تلفات ۶۷ فرد ملکی (۳۰ کشته و ۳۷ مجروح) در نتیجهء حمله هوائی بر شفاخانه دکتوران بدون سرحد در کندز به تاریخ ۳ اکتوبر می باشد. با توجه به محدودیت های دسترسی و موانع بزرگ عملیاتی ، یوناما تلاش می کند تا گزارش های بیشتر در مورد تلفات افراد ملکی را بررسی نموده و تخمین میزند که شمار دقیق تلفات بیشتر شود.

هر چند یوناما تا هنوز موفق نشده تا تلفات را به اساس سن و جنسیت طبقه بندی کند ، حداقل ۱۲۲ زن (۴۳ کشته و ۷۹ مجروح) و ۱۶۲ طفل (۲۳ کشته و ۱۳۹ مجروح) مشمول تلفات افراد ملکی می باشد.

درگیری های زمینی

هر چند یوناما جزئیات بیشتر در مورد رویداد های مشخص را از قربانیان و شاهدان به دست آورد ، این منابع گزارش دادند که اکثریت مطلق تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های شدید زمینی در ساحات رهاشی مشخصاً به وسیله سلاح های سبک و مواد منفجره می باشد. در اکثر این موارد یوناما نتوانست تلفات را به یک طرف مشخص درگیر نسبت دهد.

یوناما گزارش های متعددی را در مورد تلفات افراد ملکی ناشی از راکت ، هاوان و سایر سلاح های ناریه که توسط طرفین درگیری شلیک شده بودند ، دریافت کرد. به طور مثال ، به تاریخ ۲۸ سپتامبر دو مرمی هاوان در یک ساحه پر جمعیت در ولسوالی چهار دره اصابت کرد. یوناما گزارش های متناقض در مورد تعداد تلفات افراد ملکی ناشی از این رویداد را دریافت کرد ولی منابع معتبر گفتند که در اثر این رویداد دو فرد ملکی کشته و ۱۷ تن دیگر مجروح شدند. به گفته چند قربانی و شاهد ، هاوان اول در یک خانه مسکونی اصابت کرد و دو عضو یک خانواده را مجروح ساخت و هاوان دومی یک گروهی از باشندگان قریه را که برای کمک به افراد مجروح آمده بودند ، مورد هدف قرار داد. طبق گزارش ها ، حین وقوع این رویداد ساحه تحت کنترل طالبان قرار داشت. به تاریخ ۵ اکتوبر ، چندین منبع گزارش دادند که طالبان یک راکت آر پی جی را بالای نیرو های امنیتی افغان در حوزه اول شهر کندز شلیک کردند که راکت مذکور در یک خانه مسکونی اصابت و دو زن را مجروح ساخت.

مواد منفجره تعبیه شده

در آغاز حملهء طالبان ، یوناما گزارش های نا موثق را دریافت کرد که طالبان مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را در جاده های که به کندز منتهی می شد ، جاسازی کرده و اینکه افراد ملکی از ترس ماین های کنار جاده قادر به ترک شهر کندز نبودند. یوناما همچنان گزارش های متعدد را دریافت نمود که طالبان مواد منفجره تعبیه شده را در ساختمان های ملکی قبل از اینکه شهر کندز را ترک کنند ، جا بجا کرده بودند. نیرو های امنیتی افغان نیز گزارش دادند که مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری باعث شد تا سرعت پیشروی شان برای بازپس گیری شهر کندز بطی شود. شمار زیاد افراد ملکی به یوناما ابراز داشتند که بنابر موجودیت مواد منفجره تعبیه شده ، طالبان برای شان هدایت می داد که حین فرار از شهر از کدام جاده استفاده نمایند و از کدام جاده ها عبور نکنند.

^{۱۶} به پانوشت شماره ۴ در فوق مراجعه شود.

یوناما بعضی گزارش های معتبر مبنی بر تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری به شمول یک مورد مواد منفجره تعبیه شده تله ئی را دریافت کرد.^{۱۷}

- به تاریخ ۱ اکتوبر ، یک واسطه نقلیه در ولسوالی خان آباد ولایت کندز با مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری برخورد کرد که باعث کشته شدن یک پسر ، چهار دختر و دو زن شده و دو زن دیگر را مجروح ساخت.
- به تاریخ ۹ اکتوبر ، ۴ عضو خانواده (یک مرد ، یک خانم و دو طفل) زمانی جان باختند که موتر سایکل شان بالای مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که توسط طالبان جاسازی شده بود تا مانع تردد نیرو های امنیتی افغان در حوالی ولسوالی قلعه زال شوند ، برخورد کرد. یوناما معلومات به دست آورد که در همان روز شماری از افراد ملکی که از همان جاده عبور می کردند ، توسط طالبان متوقف و برای شان در مورد تهدید مواد منفجره تعبیه شده هشدار دادند.
- به تاریخ ۱ نوامبر ، مواد منفجره تعبیه شده در داخل یک خانه مسکونی در شهر کندز منفجر و باعث کشته شدن یک دختر و مجروحیت یک زن و یک پسر شد که پس از خروج طالبان از شهر در حال بازگشت به خانه شان بودند. منابع گزارش دادند که طالبان این مواد منفجره تعبیه شده را حین عقب نشینی و در زمانی که تحت پوشش این گزارش قرار گرفته ، جاسازی کردند تا پیشروی نیرو های امنیتی افغان را هدف قرار دهند.

بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ

با توجه به شدت درگیری ، نگرانی های جدی در مورد موجودیت گسترده بقایای مواد انفجار از دوران جنگ در شهر کندز و ولسوالی های همجوار وجود دارد. موسسات خیریه ماین پاکی گزارش دادند که با همکاری موسسه خدمات ماین پاکی ملل متحد و مرکز ماین پاکی ملل متحد در افغانستان حدود ۳۰۰ بقایای مواد انفجار از دوران جنگ را از چهار حوزه شهر کندز پاکسازی نموده اند.^{۱۸} پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ در بعضی نقاط شهر در حال جریان بوده و تا هنوز خطر این مواد در سایر نقاط ولایت کندز که جنگ صورت گرفته بود ، وجود دارد.

عملیات های هوایی

نیرو های امنیتی افغان و نیرو های نظامی بین المللی حملات هوایی را در جریان درگیری در داخل شهر و اطراف آن به راه انداختند. یوناما ۸۱ مورد تلفات افراد ملکی (۳۹ کشته و ۴۲ مجروح) ناشی از حملات هوایی را ثبت نمود. شصت و هفت مورد این تلفات (۳۰ کشته و ۳۷ مجروح)^{۱۹} برخاسته از یک حمله هوایی توسط نیرو های نظامی بین المللی بالای شفاخانه دکتوران بدون سرحد می باشد. به این رویداد به گونه جداگانه در ذیل پرداخته شده است.

^{۱۷} در جلسه با یوناما در ماه نوامبر ۲۰۱۵ ، نماینده های طالبان چنین ادعا ها را رد نموده و اظهار داشتند که هیچ نوع منفجره تعبیه شده تله ئی مورد استفاده قرار نگرفته است. آنها همچنان اشاره کردند که استفاده از چنین مواد در میان آنها اکیداً ممنوع می باشد.

^{۱۸} تبادل ایمیل میان موسسه خدمات ماین پاکی ملل متحد ، ۱۵ نوامبر ۲۰۱۵.

^{۱۹} به پانوش ۴ در فوق مراجعه شود.

عملیات های هوایی اردوی ملی افغان

"در روز دوم حمله طالبان، یک چرخبال دولتی بالای اهداف طالبان شلیک کرد و یکی از بمب ها بر یک موتر که در حال انتقال شش یا هفت طفل بود، برخورد کرد. تمام این اطفال کشته شدند و اجساد شان در جاده پراکنده افتاد. شاید سایر اعضای خانواده این اطفال قبلاً از ساحه بیرون شده بودند. نیروهای امنیتی افغان اجساد را به شفاخانه دوکتوران بدون سرحد انتقال دادند."

- مصاحبه یوناما با یک تن از بیجا شدگان داخلی از شهر کندز، ۸ اکتوبر ۲۰۱۵، شهر مزار شریف، ولایت بلخ

یوناما چندین گزارش تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی توسط اردوی ملی افغان را بدست آورده است:

بتاریخ ۳۰ سپتمبر، در منطقه زاخیل شهر کندز، حمله هوایی توسط یک چرخبال اردوی ملی گروهی از طالبان را که سوار بر یک موتر در حرکت بودند، هدف قرار داد، ولی بم به یک خانه ملکی اصابت کرد که یک زن و یک کودک را کشت و چهار فرد ملکی دیگر، به شمول یک زن و دو کودک، را مجروح کرد.

بتاریخ ۷ اکتوبر، در قریه یتیم ولسوالی چهار دره، حمله هوایی یک چرخبال اردوی ملی به یک خانه ملکی اصابت کرد که در نتیجه، یک دختر کشته و یک تن دیگر مجروح شد.

حمله بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد (MSF) در کندز، ۳ اکتوبر ۲۰۱۵

"ناگهان شفاخانه مورد حمله قرار گرفت. چراغ ها از سقف به زمین افتادند و اصابت بم ها را یکی بعد دیگری می شنیدم. مردم را دیدم که یک یک از پنجره اتاق به بیرون پریدند. حملات هوایی بدون وقفه قابل ملاحظه ای ادامه داشت. از سلاح ها/اشعه لایزر نیز استفاده می شد. من هم از راه پنجره به بیرون رفتم. دود غلیظ و تاریکی مطلق همه جا را فرا گرفته بود و من سر درگم شدم. صدای مردم را می شنیدم که فریاد می زدند و کمک می خواستند. نزدیک پنجره ای بودم که حمله هوایی دیگری شروع شد. چیزی به من اصابت کرد و به زمین افتادم. از پایم خون فوران می کرد. لباس هایم را با دندانم پاره کردم و زخم ام را با آن بستم تا خون ریزی را متوقف کنم. کلمه شهاده را با صدای بلند خواندم زیرا فکر می کردم آخرین روز زندگی ام است و به زودی خواهم مرد."

- مصاحبه ی یوناما با یکتن از مجروحین حمله هوایی مورخ ۳ اکتوبر بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد در شهر کندز، ۲۱ اکتوبر ۲۰۱۵، شهر کابل.

بتاریخ ۳ اکتوبر، بین حوالی ساعت ۲:۰۰ و ۳:۰۰ بامداد، نیروهای نظامی بین المللی یک سلسله حملات هوایی را بالای مجتمع شفاخانه دوکتوران بدون سرحد در شهر قندز انجام دادند.

این حملات هوایی، که طبق گزارشات توسط یک هواپیمای جنگی نوع AC-130 ایالات متحده انجام شد، شمار زیادی از افراد ملکی، از جمله کارمندان صحنی موسسه دوکتوران بدون سرحد، بیماران، صفاکاران، محافظین و اقارب بیماران را کشته و مجروح کرد. این حمله تعمیر اصلی شفاخانه و اتاق محافظین شفاخانه را نیز منهدم کرد.

یوناما آمار مقدماتی تلفات حد اقل ۶۷ نفر که مطابق قانون بشر دوستانه بین المللی اشخاص محافظت شده محسوب می شدند^{۲۰} (۳۰ کشته و ۳۷ مجروح)^{۲۱} ناشی از این حمله هوایی را ثبت کرده است، اگرچه یوناما هنوز در موقفی نیست که شمار تلفات و تفکیک آن (براساس سن و جنسیت) را تایید نماید. این حمله ۱۳ کارمند موسسه دوکتوران بدون سرحد (MSF)، ۱۰ بیمار و هفت فردی که اجسادشان قابل شناسائی نبود را کشت. این حمله ۳۷ فرد دیگر، به شمول ۲۷ کارمند موسسه دوکتوران بدون سرحد^{۲۲} را نیز مجروح کرد. در زمان نوشتن این گزارش، کاوش کاری قسمت فروریخته ی تعمیر شفاخانه دوکتوران بدون سرحد هنوز هم جریان داشت، و شاید بقایای اجساد بیشتری از زیر آوار بیرون آورده شود.

تلاش ها جریان دارد که هویت هفت جست غیر قابل شناسائی که از میان آوار شفاخانه بیرون آورده شده است، تثبیت و معلوم گردد. تصور می شود که یک کارمند MSF و دو بیمار در میان این اجساد باشد.

موسسه دوکتوران بدون سرحد گفته است که در زمان این حمله، حد اقل ۲۴۵ نفر در آن شفاخانه حضور داشتند — ۱۰۵ بیمار و پایوازان شان همراه با بیش از ۱۴۰ کارمند موسسه دوکتوران بدون سرحد.^{۲۳}

طبق اعلامیه ی که از سوی موسسه دوکتوران بدون سرحد به تاریخ ۷ اکتوبر منتشر شد، حمله هوایی بعد از آنکه موسسه دوکتوران بدون سرحد برای بار نخست به مسئولین ایالات متحده و ناتو خبر داد که شفاخانه تحت حمله هوایی قرار دارد، به مدت سی (۳۰) دقیقه ادامه یافت.^{۲۴}

فرمانده نیروهای ایالات متحده در افغانستان هنگام صحبت با کمیته نیروهای مسلح سنای ایالات متحده به تاریخ ۶ اکتوبر تایید کرد که آنها بالای شفاخانه حمله هوایی انجام داده اند ولی تاکید نمود که شفاخانه "اشتباهاً هدف قرار گرفته است" و اینکه "ما هرگز یک مرکز صحتی محافظت شده را عمداً هدف قرار نخواهیم داد."^{۲۵}

موسسه دوکتوران بدون سرحد این ادعا که شفاخانه به اشتباه هدف قرار گرفته است را فوراً مردود دانست — زیرا این بدین معنی بود که نیروهای نظامی نمی دانستند که موقعیت مورد هدف یک شفاخانه است. موسسه دوکتوران بدون سرحد اصرار دارد که در ۲۹ سپتمبر، آنها کوردینات دقیق GPS شفاخانه را در اختیار نیروهای نظامی و مقامات ملکی ایالات متحده و

^{۲۰} یوناما این احتمال را درک می کند که شاید هنگام بمباردمان، برخی از بیماران جنگجویان خارج شده از جنگ بوده باشند. ارزیابی یوناما این است که شفاخانه MSF، کارمندان آن و بیماران همه از محافظت حقوقی در برابر حملات در زمان وقوع این رویداد برخوردار بودند. در نبود اسناد و مدارکی که خلاف آنرا ثابت کند، یوناما بطور مقدماتی تمامی تلفات ناشی از بمباردمان شفاخانه MSF را افراد ملکی حساب می کند. در صورتیکه معلومات بیشتری در مورد وضعیت ملکی بودن افراد مشخصی بدست آید، یوناما می تواند شمار تلفات افراد ملکی ناشی از این رویداد را مورد بازنگری قرار دهد.

^{۲۱} به پاورقی شماره ۴ در فوق مراجعه شود.

^{۲۲} حمله بالای شفاخانه کندز: ورق حقایق MSF ۷ اکتوبر ۲۰۱۵، قابل دسترس در سایت <http://www.msf.org/article/factsheet-kunduz-hospital-attack>

^{۲۳} همان.

^{۲۴} همان. جهت ملاحظه جدول زمانی مفصل تماس هائی که از سوی MSF در جریان حمله هوایی گرفته شده است، به سندی تحت عنوان "افغانستان: MSF بررسی داخلی حمله بالای شفاخانه کندز را منتشر کرد" به این آدرس مراجعه شود: <http://www.msf.org/article/afghanistan-msf-releases-internal-review-kunduz-hospital-attack>

تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۷ نومبر ۲۰۱۵.

^{۲۵} اظهارات جنرال جان کپپل به کمیته نیروهای مسلح سنای ایالات متحده، ۵ اکتوبر ۲۰۱۵.

افغانستان قرار داده بودند و بنابراین نیروهای افغان و ایالات متحده کاملاً از موقعیت شفاخانه و وضعیت محافظت شده ای آن آگاهی داشتند.

بتاریخ ۱۰ اکتوبر، وزارت دفاع ایالات متحده اعلام کرد که برای قربانیان این حمله هوایی به شفاخانه "مبلغی را به عنوان ابراز همدردی" پرداخت خواهد کرد.^{۲۶} هنگام نوشتن این گزارش، یوناما هیچ خبری مبنی بر پرداخت پول همدردی برای هیچ یک از قربانیان این حمله بدست نیاورده بود.

تا اکنون، ماموریت حمایت قاطع به رهبری ناتو، از ارائه پاسخ به درخواست های مشخص یوناما برای معلومات در مورد آن عملیات انکار نموده است و ابراز داشته است که به این پرسش ها "تحقیقات مختلف از جانب ماموریت حمایت قاطع ناتو، دولت ایالات متحده و افغانستان پاسخ خواهد داد".^{۲۷}

واکنش های اولیه به حمله

مسئولین افغان و ایالات متحده در ابتدا ادعا نمودند که آنها خواستار اجرای عملیات هوایی بالای جنگجویان طالبان که طبق گزارش ها از داخل، ویا حوالی، مجتمع شفاخانه بالای نیروهای امنیتی افغان فیر می کردند، شده بودند. بتاریخ ۴ اکتوبر، سخنگوی وزارت دفاع ملی افغانستان اظهار داشت که قبل از حمله هوایی، طالبان از داخل محوطه شفاخانه بالای نیروهای امنیتی افغان آتشباری می کردند. او همچنان ادعا کرد که "تروریستان" داخل محوطه شفاخانه شده و از "تعمیر و اشخاص داخل آن به عنوان سپر انسانی" استفاده می کردند.^{۲۸}

فرمانده نیروهای ایالات متحده در افغانستان هنگام صحبت در یک کنفرانس خبری به تاریخ ۵ اکتوبر ۲۰۱۵ چنین اظهار داشت:

"حالا می دانیم که به تاریخ سوم اکتوبر، نیروهای افغان به ما اطلاع دادند که آنها از مواضع دشمن مورد آتشباری قرار گرفته اند و خواستار حمایت هوایی نیروهای ایالات متحده شدند. سپس یک حمله هوایی به منظور نابود کردن تهدید طالبان انجام شد و چندین غیر نظامی اشتباهاً مورد هدف قرار گرفت".^{۲۹}

در مصاحبه ی که بتاریخ ۱۹ اکتوبر منتشر شد، وزیر دفاع افغانستان نیز ادبیات مشابهی را بکار برد: محوطه [شفاخانه] توسط افرادی استفاده میشد که از آنجا جنگ می کردند، اینکه آنها طالبان بودند، آی اس آی بودند ویا هرکس دیگری [...] اگر از آنجا جنگ نمی شد، آن اشتباه هرگز اتفاق نمی افتاد".^{۳۰}

^{۲۶} اظهارات پیترو کوک، سخنگوی پنتاگون در ارتباط به پرداخت پول همدردی به قربانیان کندز، NR-395-15, 10 October 2015

^{۲۷} ایمیل ماموریت حمایت قاطع LEGAD Resolute Support/SJA USFOR-A ارتش ایالات متحده برای رئیس حقوق بشر یوناما، ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۵ در پاسخ به

لستی از پرسش های یوناما در ارتباط به حادثه.

^{۲۸} دوکتوران بدون سرحد: ۱۹ کشته در حمله هوایی بالای کلینیک افغانستان، مقاله آنلاین اسوشیتد پرس قابل دسترس در

<http://bigstory.ap.org/article/069682e9bee94ce4a48e347ac4dc3ec0/doctors-without-borders-afghan-clinic-bombed-3-staff-dead>، تاریخ آخرین

بازدید از سایت: ۲۴ نومبر ۲۰۱۵.

^{۲۹} کنفرانس خبری وزارت دفاع توسط جنرال کمپبل، ۵ اکتوبر ۲۰۱۵ (قابل دسترس در <http://www.defense.gov/News/News-Transcripts/Transcript-View/Article/621848/departments-of-defense-press-briefing-by-gen-campbell-in-the-pentagon-briefing-room>)

<http://www.defense.gov/News/News-Transcripts/Transcript-View/Article/621848/departments-of-defense-press-briefing-by-gen-campbell-in-the-pentagon-briefing-room>

منابع محلی پیوسته اظهار داشتند که در زمان حمله هوایی، طالبان مناطق اطراف محوطه شفاخانه را اشغال کرده و در نزدیکی آن موضع گرفته بودند. اما، هیچ یک از منابعی که یوناما با آن مصاحبه داشت، نگفت که در هنگام حمله هوایی جنگ در حوالی شفاخانه جریان داشت. موسسه MSF این موضوع که جنگجویان مسلح قبل از آغاز حمله هوایی در داخل محوطه شفاخانه بودند را بالا فاصله بعد از حمله هوایی و طی یک بررسی داخلی که گزارش آن در ۵ نومبر ۲۰۱۵ نشر شد، با قاطعیت رد کرده است.^{۳۱}

منابع یوناما گزارش دادند که موسسه دوکتوران بدون سرحد جنگجویان مجروح طالبان که از صف جنگ بدور مانده بودند را معالجه می کرد، از جمله در زمان وقوع حمله هوایی.^{۳۲} در انجام این کار، کارمندان موسسه دوکتوران بدون سرحد در مطابقت با اصول پذیرفته شده و قابل انتظار قانون بشردوستانه بین المللی عمل می کردند؛ طبق این اصول، افراد مجروح و بیمار از محافظت ویژه برخوردار بوده و کارمندان صحنی مکلف اند تمام کسانی که به دلیل مجروحیت و یا بیماری از صف جنگ خارج شده اند را بطور بیطرفانه و بدون تبعیض معالجه کنند.^{۳۳}

معالجه جنگجویان مجروح طالبان توسط موسسه دوکتوران بدون سرحد در مطابقت با اصول بیطرفی مطابق قانون بشردوستانه بین المللی شاید سبب افزایش نارضایتی برخی افراد نیروهای امنیتی افغان شده باشد. یوناما چندین گزارش بدست آورده است که طبق آن، نیروهای امنیتی افغان کارمندان موسسه MSF را هنگام که آنها بعد از حمله هوایی سعی داشتند کاندز را ترک کنند، مورد آزار و اذیت و دشنام قرار دادند و آنها را متهم به "همکاری با طالبان" کردند.

تحقیقات ایالات متحده، ناتو و دولت افغانستان

به دنبال حمله بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد، وزارت دفاع ایالات متحده، ماموریت حمایت قاطع، و دولت افغانستان همه اعلام کردند که تحقیقات جداگانه ی در مورد این حادثه انجام خواهند داد.

در اعلامیه ی به تاریخ ۲۵ نومبر ۲۰۱۵، فرمانده نیروهای ایالات متحده در افغانستان یافته های تحقیقات نیروهای ایالات متحده را خلاصه نمود و اظهار داشت که حمله هوایی بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد "نتیجه مستقیم خطای انسانی، یکجا با نواقص سیستم ها و طرزالعمل ها بوده است".^{۳۴}

^{۳۰} 'Afghan defense minister says Taliban hid in bombed hospital' Associated Press online article 19 October, available at

<http://bigstory.ap.org/article/4ae0135dc5fd4cf4b7619c647ddfa873/afghan-defense-minister-says-taliban-hid-bombed-hospital> تاریخ آخرین

بازدید از سایت: ۲۴ نومبر ۲۰۱۵.

^{۳۱} 'Afghanistan: MSF releases internal review of the Kunduz hospital attack', available at <http://www.msf.org/article/afghanistan-msf-releases-internal-review-kunduz-hospital-attack>

تاریخ آخرین بازدید از سات: ۷ نومبر ۲۰۱۵.

^{۳۲} همان.

^{۳۳} قانون عرفی بشردوستانه بین المللی - قاعده ۴۷. حملات علیه اشخاص خارج شده از صف جنگ، قابل دسترس در: https://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_rul_rule47

تاریخ بازدید از سایت: ۸ دسمبر ۲۰۱۵.

^{۳۴} "اعلامیه در مورد تحقیقات در شفاخانه کاندز MSF" ماموریت حمایت قاطع، ۲۸ نومبر ۲۰۱۵، قابل دسترس در: <http://www.rs.nato.int/article/press-releases/statement-on-the-kunduz-msf-hospital-investigation.htm>

تاریخ بازدید از سایت: ۲۸ نومبر ۲۰۱۵.

این فرمانده ادعا نمود که "نیروهای ایالات متحده که مستقیماً در این رویداد دخیل بودند، نمی دانستند که ساختمان مورد هدف مرکز ترومای موسسه دوکتوران بدون سرحد می باشد". وی همچنان اذعان کرد که "پرسونلی که تقاضای اجرای حمله هوایی را کردند و کسانی که این حمله را از هوا انجام دادند، اقدامات مناسب جهت تثبیت ساختمان به عنوان یک هدف مشروع نظامی را اتخاذ نکردند".^{۳۵}

بتاریخ ۲۸ نومبر، فرمانده ارشد ائتلاف ناتو در اروپا فشرده ی گزارش تیم ارزیابی تلفات ملکی مأموریت حمایت قاطع ناتو در خصوص این حمله هوایی را منتشر کرد. ضمن بازتاب ادبیات اعلامیه مورخ ۲۵ نومبر فرمانده نیروهای ایالات متحده، گزارش تیم ناتو (NATO CCAT) بیان می دارد که حمله هوایی بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد "ناشی از یک سلسله خطاهای انسانی توأم با نواقص در پروسه ها و طرزالعمل ها و از کارافتادن تجهیزات تخنیکی بوده است".^{۳۶}

در زمان تهیه این گزارش، نه نیروهای ایالات متحد و نه تیم CCAT ناتو یافته های کامل تحقیقات خود را در اختیار همگان قرار نداده بودند.

تحقیقات دولت افغانستان در ارتباط به این رویداد تا اکنون معطل قرار داده شده است.

موسسه دوکتوران بدون سرحد بیطرفی تحقیقات ایالات متحده، ناتو و دولت افغانستان را مورد پرسش قرار داده و خواستار انجام تحقیقات از سوی کمیسیون حقیقت یاب بشر دوستانه بین المللی (IHFFC)^{۳۷} شده است. در پاسخ به اعلامیه مورخ ۲۵ نومبر فرمانده نیروهای امریکائی، موسسه دوکتوران بدون سرحد اعلام داشت که روایت ایالات متحده از این رویداد "موسسه دوکتوران بدون سرحد را به جای پاسخ، با پرسش های بیشتری رها می کند" و یک بار دیگر خواستار انجام تحقیقات مستقلانه از سوی کمیسیون حقیقت یاب بشر دوستانه بین المللی (IHFFC) شد.^{۳۸}

کمیشنری عالی حقوق بشر ملل متحد،^{۳۹} نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای اطفال در جنگ های مسلحانه،^{۴۰} و معاون سرمنشی عمومی و هماهنگ کننده اضطراری ارشد ملل متحد^{۴۱}، همه این حمله را قویاً محکوم کردند و خواهان تحقیقات مستقل و بیطرفانه از این رویداد شدند.^{۴۲}

^{۳۵} همان.

^{۳۶} فشرده گزارش. ارزیابی توحیدی تلفات افراد ملکی حمله هوایی بالای مرکزی صحنی در شهر کندز به تاریخ ۳ اکتوبر ۲۰۱۵، قابل دسترس در:

http://www.aco.nato.int/resources/3/images/2015/saceur/exec_sum.pdf تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۸ نومبر ۲۰۱۵.

^{۳۷} این کمیسیون نهادی است که مطابق پروتوکول الحاقیه ی اول به کنوانسیون ژنو مشخصاً به منظور تحقیق موارد نقض قانون بشردوستانه بین المللی ایجاد شده است.

این کمیسیون فعلاً فعال شده است ولی بدون رضایت دولت افغانستان و ایالات متحده نمی تواند به کارش آغاز کند.

^{۳۸} "واکنش اولیه MSF به تحقیق نیروهای نظامی ایالات متحده در مورد حمله کندز"، ۲۵ نومبر ۲۰۱۵. قابل دسترس در سایت:

<http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-initial-reaction-us-military-investigation-kunduz->

[attack?utm_medium=social&utm_source=twitter&utm_campaign=social](http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-initial-reaction-us-military-investigation-kunduz-attack?utm_medium=social&utm_source=twitter&utm_campaign=social) تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۷ نومبر ۲۰۱۵.

^{۳۹} اعلامیه کمیشنری عالی حقوق بشر ملل متحد در ژنو، ۳ اکتوبر ۲۰۱۵ قابل دسترس در:

<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?newsID=16564&LangID=E> تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۴ نومبر ۲۰۱۵.

^{۴۰} اعلامیه نماینده خاص سرمنشی عمومی ملل متحد برای اطفال در جنگ های مسلحانه، نیویورک، ۹ اکتوبر ۲۰۱۵. قابل دسترس در سایت:

[https://childrenandarmedconflict.un.org/press-release/special-representative-of-the-secretary-general-for-children-and-armed-conflict-leila-](https://childrenandarmedconflict.un.org/press-release/special-representative-of-the-secretary-general-for-children-and-armed-conflict-leila-zerrougui-voices-concern-over-mounting-child-casualties-and-grave-violations-in-kunduz/)

[zerrougui-voices-concern-over-mounting-child-casualties-and-grave-violations-in-kunduz/](https://childrenandarmedconflict.un.org/press-release/special-representative-of-the-secretary-general-for-children-and-armed-conflict-leila-zerrougui-voices-concern-over-mounting-child-casualties-and-grave-violations-in-kunduz/) تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۴ نومبر ۲۰۱۵.

تحلیل حقوقی

طبق قانون بشر دوستانه بین المللی، حمله بالای یک شفاخانه می تواند جرم جنگی محسوب شود. زیرا صدور اجازه از جانب نیروهای نظامی بین المللی مبنی بر اجرای حمله هوایی عمدی علیه چنین یک هدف غیر نظامی که به خوبی قابل تشخیص بوده است بیانگر بی توجهی کامل نسبت به حقوق بین الملل به خصوص نسبت به ممنوعیت صریح هدف قراردادن افراد ملکی و محافظت ویژه ی که برای شفاخانه ها و کارمندان صحت مد نظر گرفته شده است، خواهد بود. این کار همچنان عدول از روش معمولی خواهد بود که از جانب نیروهای نظامی بین المللی در جریان انجام عملیات های هوایی شان در افغانستان پیروی می شد. طبق آن روش، رعایت کامل پروتوکول های هدف گیری که به مقصد خاص محافظت از افراد ملکی طراحی شده اند، لازمی بوده است.

طبق قانون بشردوستانه بین المللی، شفاخانه ها از محافظت ویژه در برابر حملات عمدی برخوردار می باشند. علاوه بر آن، شفاخانه ها از محافظت عمومی که برای تمام امکان غیر نظامی مد نظر گرفته شده است نیز برخوردار می باشند و طرف های درگیر مکلف اند در تمام اوقات بین این گونه اهداف و اهداف نظامی تفکیک قایل شوند و تنها می توانند اهداف مشروع نظامی را هدف حمله قرار دهند.^{۴۳}

مصنوعیتی که مطابق قانون بشردوستانه بین المللی به تاسیسات صحت در نظر گرفته شده است، مطلق نبوده و شفاخانه می تواند حالت حفاظت شده ی خود را در زمانیکه از آن، اعمال زیانبار علیه دشمن صورت گیرد، از دست بدهد ولی صرف زمانیکه هشدار های لازم با ضرب الاجل های معقول به آن داده شده باشد و آن مرکز صحت هشدار ها را نا دیده گرفته باشد. یوناما هیچ معلومات ویا مدرکی ندارد که بیانگر این قضیه باشد. حتی اگر این حمله هوایی طالبانی را هدف قرارداده باشد که در نزدیکی شفاخانه موضع گرفته بودند و تخریب شفاخانه صرفاً تصادفی بوده است، این موضوع قابل پیش بینی بود که اصابه بم به احتمال زیاد سبب تلفات قابل ملاحظه افراد ملکی و تخریب یک مرکز عمده صحت خواهد شد و این مطلب باید مانع صدور جواز حمله می شد.

علاوه بر آن، کسانیکه اجازه حمله علیه اهداف نظامی در نزدیکی یک مرکز صحت را صادر می کنند و کسانیکه این حملات را انجام می دهند، مکلف اند که تمام تدابیر احتیاطی ممکن را روی دست گیرند تا تاثیرات حمله بالای مرکز صحت و افراد ملکی ای

^{۴۱} اعلامیه معاون سرمنشی عمومی ملل متحد و هماهنگ کننده ارشد امور اضطراری، نیویورک، ۳ اکتوبر ۲۰۱۵. متن کامل این اعلامیه در ضمیمه ۳ درج می باشد.

^{۴۲} نماینده خاص سرمنشی عمومی ملل متحد برای افغانستان و رئیس یوناما نیز این حمله را محکوم کرد و از تمام طرف های جنگ خواست که پرسونل و تاسیسات صحت بشردوستانه را مورد احترام و حفاظت قرار دهند. به این آدرس مراجعه شود: <https://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12254>

^{۴۳} <https://www.unhcr.org/refugees/details/157566?mid=157566&ItemID=39029&language=en-US> &ctl=Details&mid=157566&ItemID=39029&language=en-US تاریخ آخرین بازدید: ۱۵ نومبر ۲۰۱۵.

^{۴۴} اصطلاح "هدف نظامی" در قانون بشردوستانه بین المللی عرفی چنین تعریف شده است: "هر شی ای که نظر به ماهیت، موقعیت، منظور ویا استفاده اش می تواند در اقدام نظامی سهم موثری داشته باشد و تخریب نسبی ویا کلی آن، دستگیری ویا خنثی سازی آن، در حالات حاکم در همان وقت، دست آورد برجسته نظامی بدست می دهد." قانون بشردوستانه بین المللی، قاعده ۸. تعریف اهداف نظامی، قابل دسترسی در سایت: <https://www.icrc.org/customary->

ihl/eng/docs/v1_rul_rule8 تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۴ نومبر ۲۰۱۵.

که در آن تحت مداوا و حفاظت قرار دارند، محدود گردد.^{۴۴} یوناما از اتخاذ این گونه تدابیر احتیاطی در قبال شفاخانه موسسه دوکتوران بدون سرحد هیچ اطلاعی در دست ندارد.

یوناما معلوماتی در خصوص این که شفاخانه دوکتوران بدون سرحد در کندز برای مقاصد نظامی استفاده می شد، بدست نیاورده است. به نظر می رسد که در زمان حمله، شفاخانه کاملاً یک مرکز صحتی فعال بوده است و بنابراین طبق قانون بشر دوستانه بین المللی کاملاً مکان محافظت شده بوده است. دوکتوران بدون سرحد گفته است که به تاریخ ۲ اکتوبر، علاوه بر یک بیرق موسسه دوکتوران بدون سرحد که در درواز ورودی شفاخانه برافراشته بود، دو بیرق دیگر این موسسه به روی بام شفاخانه بر افراشته شد.^{۴۵} کوردینات های واضح شفاخانه بطور مکرر در اختیار وزارت دفاع ایالات متحده، وزارت امور داخله و وزارت دفاع افغانستان و ارتش ایالات متحده در کابل قرار داده شده بود و مجتمع شفاخانه یک مرکز صحتی به خوبی تثبیت شده و شناخته شده بود.^{۴۶}

هرگاه ثابت شود که حمله بالای یک شفاخانه عمدی بوده است، می تواند جنایت جنگی تلقی شود. تمام نیروهای نظامی مکلفیت دارند که به افراد ملکی در تمام اوقات احترام قایل شده و از آنها محافظت کنند و تاسیسات و پرسونل صحتی از محافظت و مصونیت ویژه برخوردار می باشند. علاوه بر آن، کسانی که جنگجویان خارج شده از صف محاربه محسوب می شوند، نمی توانند مورد هدف حمله قرار گیرند.^{۴۷} این مکلفیت ها همیشه قابل تطبیق می باشد صرف نظر از اینکه نیروی هوایی چه کسی دخیل است و صرف نظر از علایق و وابستگی بیمارانی که مراقبت های صحتی دریافت می کنند. نقض این مکلفیت ها نقض حق زندگی افراد نیز تلقی می شود.^{۴۸}

در حالیکه یوناما از اعلام فشرده تحقیقات به رهبری ایالات متحده و از نشر یافته های کلیدی تحقیقات تیم CCAT ماموریت حمایت قاطع ناتو در خصوص این رویداد استقبال می کند، همچنان توصیه می کند که حمله بالای شفاخانه دوکتوران بدون سرحد باید بطور مستقلانه، بیطرفانه، سریع، شفاف و موثر مورد تحقیق و بررسی قرار گیرد. یافته های تحقیق باید به دسترس عام قرار داده شود. معلوماتی که فعلاً در دسترس همه قرار دارد نشان نمی دهد که تحقیقات انجام شده تمام معیار های توصیه شده از جانب یوناما، به خصوص در زمینه مستقل و موثر بودن تحقیقات را رعایت کرده باشد. کشور های که اشخاص دخیل در این رویداد تحت قلمرو و حاکمیت آنها قرار دارد، باید اطمینان حاصل کنند که افراد مسئول در زمینه صدور جواز این حمله هوایی و افراد مسئول در اجرای این عملیات مورد تحقیق و تعقیب عدلی دیوان هائی که مطابق قانون تشکیل شده باشد قرار می گیرند، در عین حالیکه حقوق متهمین نیز مورد توجه و احترام قرار می گیرد. یوناما همچنان توصیه می کند که نیروهای

^{۴۴} به قانون بشر دوستانه بین المللی — قاعده پانزده. تدابیر احتیاطی در جریان حملات مراجعه شود، قابل دسترس در: <https://www.icrc.org/customary>

^{۴۵} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۴۶} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۴۷} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۴۸} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۴۹} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۵۰} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۵۱} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

^{۵۲} <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review> - بررسی مقدمات MSF: حمله بالای مرکز تروما کندز، قابل دسترسی در: <http://www.doctorswithoutborders.org/article/msf-releases-internal-review>

نظامی بین المللی گام های قوی در خصوص تضمین حسابدی، روش های بهتر عملیاتی، جبران خساره و حمایت (از جمله حمایت صحی) از قربانیان و خانواده های آنها بردارند.

مکانیزم های قوی تری باید ازجانب نیروهای نظامی بین المللی روی دست گرفته شود تا اطمینان حاصل شود که اصول قانون بشر دوستانه بین المللی یعنی، اصل تفکیک، متناسب بودن و تدابیر احتیاطی در تمام عملیات های نظامی کاملاً رعایت می شود و نیز اطمینان حاصل شود که نیروهای نظامی همیشه حالت محافظت شده تاسیسات و پرسونل صحی را همانگونه که در قانون بشردوستانه بین المللی ملزم دانسته شده است، رعایت می کنند.

کشتار های عمدی

"در روز دوم سقوط کندز به دست طالبان، حوالی ساعت ۱۰ قبل از ظهر، یک فیر راکت آر پی جی به خانه همسایه ی ما اصابت کرد؛ من صدای ناله و فریاد را شنیدم و فوراً به آنجا رفتم که ببینیم چه اتفاق افتاده است. دیدم که دختر جوان همسایه زخمی شده است. همسایه ام میخواست دخترش را به شفاخانه ببرد که در همان لحظه دروازه حویلی باز شد و دو نفر طالب داخل آمدند. آنها پرسیدند که چه اتفاق افتاده است و همسایه ام برایشان توضیح داد که دخترش از اثر چرّه راکت زخمی شده است. طالبان از ما خواستند که دختر مجروح را با آنها تنها بگذاریم. آنها سپس دختر مجروح را به ضرب گلوله کشتند و به مادرش گفتند که دخترش شهید شده است. من آن واقعه را با چشمان خود دیدم و همان روز تصمیم گرفتم که کندز را ترک کنم."

- مصاحبه یوناما با یک شخص بیجا شده ی داخلی، ۱۰ اکتوبر، شهر مزارشریف، ولایت بلخ.

یوناما چندین گزارش بدست آورده است که بر اساس آن، اعضای طالبان در جریان جنگ کندز افراد ملکی را بطور عمدی به قتل رسانده اند که این نقض قانون بشردوستانه بین المللی و قانون حقوق بشر بین المللی می باشد.

بتاریخ ۲۹ سپتمبر، در یک رویداد مشابه با حادثه فوق الذکر، یک نفر از افراد طالبان زنی را که از اثر اصابت فیر هاوان به خانه اش به شدت مجروح شده بود، در مقابل دیدگان دو کودک اش به ضرب گلوله کشت.

یوناما گزارش هایی دریافت کرده است که طالبان افراد ملکی را به ظن همکاری با دولت هدف قرار می دادند و نیز به دلایل دیگر آنها را عمدتاً به قتل می رساندند. یک منبع به یوناما خبر داد که به تاریخ ۲۹ سپتمبر، طالبان وارد خانه یک کارمند اناث یک موسسه غیر دولتی شدند و شوهر آن زن را به ضرب گلوله کشتند. طبق معلومات، کارمند متذکره در همان وقت در خانه اش نبوده است. یوناما ادعاهائی دریافت کرده است که طالبان یک راننده ریکشا را که معیوب نیز بوده است به ظن اینکه برای یک فرمانده پولیس محلی افغان کمک های لوژیستی فراهم کرده است، به ضرب گلوله کشتند. در یک مورد گزارش شده ی دیگر، طالبان شخصی که فارم مرغداری داشت را به ضرب گلوله کشتند زیرا به باور آنها وی برای پولیس ملی افغان کار می کرد. در یک رویداد دیگر، ادعا شده است که طالبان دو مرد ملکی را که میخواستند جسد بی جان یکی از اقارب شان — افسر پولیس ملی افغان — را جهت تدفین به جائی ببرند، به ضرب گلوله کشتند. این ادعاها مستلزم تحقیقات بیشتر می باشد و تا اکنون صحت و سقم آنها تثبیت نشده است.

گزارشات در مورد اعدام ها از طریق ساختار های عدلی و قضائی موازی

یوناما چندین گزارش از اجرای اعدام ها توسط طالبان از طریق عدالت موازی^{۴۹} در قسمت شمالشرقی شهر نیز بدست آورده است که طبق این گزارش ها حد اقل سه مرد در یک منطقه اعدام شدند و یک پیرمرد ملکی در ملاء عام به دار آویخته شده است. شاهدان گفتند که آنها شاهد استنطاق طالبان از اشخاصی بودند که گمان می رفت برای دولت ویا نیروهای امنیتی افغانستان کار می کردند. یکی از منابع بیان داشت که زمانیکه میخواست از شهر فرار کند از سوی طالبان توقف داده شده و یکجا با مرد دیگری مورد بازپرس و لت و کوب قرار گرفت و سپس آنها را به محلی (از ذکر نام پرهیز شده است) در قسمت شمالشرق شهر بردند و در آنجا سه جسدی که در فوق از آن ذکر به عمل آمد را دیدند و نیز خون زیادی را بر روی زمین دیدند. گفته می شود طالبان آن دو مرد را در آن محل مورد بازجویی قرار دادند و تهدید به مرگ کردند ولی در نهایت پس از آنکه متیقین شدند آنها برای دولت کار نمی کنند ، آنها را رها کردند. در جریان بازجویی طالبان دست یکی از این مردان را با چاقو زخمی کرده است ولی به نظر می رسد که آن جراحت در جریان درگیری فیزیکی بطور تصادفی اتفاق افتاده باشد نه اینکه مجازاتی باشد که از طریق ساختار قضائی موازی تقویض شده باشد. علاوه بر موارد فوق الذکر ، چندین منبع دیگر گزارش دادند که طالبان مردان جوان را اختطاف کرده و به آن محل برای بازجویی در ارتباط به وابستگی آنها به دولت می بردند. این ادعاها ایجاب تحقیقات بیشتر را می کند و صحت و سقم آنها هنوز تثبیت نشده است.

گزارشات در مورد حملات تک تیراندازان

اگرچه اکثر تلفات افراد ملکی ناشی از فیر های هاوان ، راکت ، بم دستی ، توپ و حملات هوائی در مناطق مزدحم بوده است ، اما یوناما چندین گزارش بدست آورده است که طبق آن ، افراد ملکی زمانیکه از خانه هایشان برای ترک شهر ویا صرفاً به مقصد تهیه آب و غذا بیرون می شدند ، مورد آتش تک تیراندازان قرار می گرفتند.

در حالیکه هنوز روشن نیست که این رویداد ها حملات هدفمند قصدی از سوی تک تیراندازان علیه افراد ملکی بوده است ویا قربانیان در جریان جنگ ها در میان آتش طرفین گیر افتاده بودند به هر صورت این رویداد ها بیانگر وضعیت رقت بار افراد ملکی که در شهر در طول ایام جنگ گیر مانده بودند ، می باشد. برای مثال ، یکی از باشندگان کندز به یوناما گفت که زمانیکه می خواست از شهر فرار کند ، شاهد کشته شدن دو مرد و یک پسر در فاصله بیست متری اش از اثر شلیک گلوله از محل نا معلومی بوده است. وی به یوناما گفت که زمانیکه دوباره میخواست به خانه اش برگردد ، شاهد کشته شدن یک مرد با دخترش در کوچه به شیوه مشابهی بوده است. مثل تعداد زیادی از اشخاص دیگر ، این باشنده شهر کندز نیز مجبور شده است که در خانه اش در داخل شهر کندز با آذوقه ی بسیار اندک باقی بماند و نتواند که از جنگ جاری فرار کند.

^{۴۹} یوناما ساختار های عدلی و قضائی موازی همان ساختار هائی را می داند که شامل کشتار عمدی ، از قبل برنامه ریزی شده و خودسر افراد که در توقیف عاملین قرار دارند و قتل به مقصد مجازات انجام می شود را می داند (برخلاف کشتار هدفمند که طبق آن قربانی در توقیف عاملین قرار ندارد) . مثلاً قتل افراد ملکی پس از آنکه "تحقیقات" نشان میدهد که وی ویا یکی از اقارب او با نهاد های دولتی کار می کند. یوناما این گونه رویداد ها را "قتل" می داند ، زیرا بر اساس قانون قابل اجرای بشردوستانه بین المللی در درگیری های داخلی افغانستان "قتل" تعریف شده است.

۳. اختطاف و ناپدید شدن ها

یوناما گزارشات زیادی در مورد اختطاف مردان ملکی از سوی طالبان بدست آورده است. بطور مشخص ، یوناما چندین گزارش مکرر بدست آورده است که بین ۲۸ سپتمبر و ۵ اکتوبر ، طالبان موتر ها و لاری هائی که شهر کندز را به مقصد ولایت تخار ترک می کردند را توقف داده و مردان جوان و پسران نوجوان را از میان مسافرین پیاده می کردند. در بسیاری از موارد ، از سرنوشت و مکان نگهداری این افراد در زمان تهیه این گزارش خبری در دست نبود.

بسیاری از منابعی که با یوناما صحبت کردند بیم آن داشتند که طالبان افراد اختطاف شده را کشته اند. دیگران این احتمال را مطرح می کردند که شاید هنوز آنها در اسارت طالبان باشند ویا مجبور شده باشند که برای طالبان جنگ کنند. یوناما ادعاها در مورد اختطاف ها را معتبر می داند اگرچه این گزارش ها ایجاب تحقیقات بیشتر را می کند و صحت و سقم آنها هنوز تثبیت نشده است.

۴. خشونت علیه زنان و دختران

اگرچه یوناما هیچ مدرکی دال بر وقوع سیستماتیک و گسترده خشونت های جنسیتی علیه زنان و دختران در مدت زمان تحت پوشش این گزارش بدست نیاورد ولی با آن هم گزارشات معتبری از بروز این گونه خشونت ها در جریان حمله بالای کندز و پس از سقوط آن در اختیار دارد. رویداد های گزارش شده به یوناما نشان می دهد که برخی از مردان مسلح شاید با بهره گرفتن از برهم خوردن نظم و قانون در جریان جنگ ها اقدام به انجام خشونت های جنسیتی علیه زنان و دختران کرده باشند. ادعاها شامل گزارش ها در مورد اختطاف زنان توسط مردان مسلح می شود و منابع یوناما به این باور بودند که شاید آن زنان بعداً توسط ربایندگان شان مورد آزار قرار گرفته باشند.

یوناما تثبیت کرد که ترس از خشونت های جنسیتی یکی از عوامل کلیدی در بیجاشدن انبوه زنان از شهر ، به شمول فعالین زنان و مدافعین حقوق بشر بوده است.

دفتر ریاست جمهوری افغانستان^{۵۰} و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان^{۵۱} هر کدام جداگانه گزارشات در مورد خشونت های جنسیتی علیه زنان و دختران را تایید کردند که ایجاب تحقیقات بیشتر را می کند در حالیکه برخی دیگر ، از جمله طالبان^{۵۲} ، برخی از مقامات دولتی و سایر شخصیت های با نفوذ^{۵۳} گزارشات در مورد وقوع این گونه خشونت ها را قویاً رد کرده اند.

^{۵۰} به اعلامیه مطبوعاتی دفتر ریاست جمهوری اسلامی افغانستان مورخ ۲ اکتوبر ۲۰۱۵ مراجعه شود ؛ قابل دسترس در: <http://president.gov.af/en/news/53392> تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۰ نومبر ۲۰۱۵.

^{۵۱} به گزارش تحقیقی در مورد وضعیت حقوق بشر و امور بشری در ولایت کندز در جریان جنگ مسلحانه کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ، ۱۷ اکتوبر ۲۰۱۵ مراجعه شود ، قابل دسترس در: http://www.aihrc.org.af/media/files/Kondoz_English.pdf تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۲۰ نومبر ۲۰۱۵.

^{۵۲} در جریان جلسات با یوناما در اکتوبر و نومبر ۲۰۱۵ ، نمایندگان طالبان تمامی ادعاها مبنی بر هر نوع خشونت جنسیتی علیه زنان و دختران در جریان اشغال شهر کندز را به شدت رد کردند.

^{۵۳} سخنگوی والی ولایت کندز ، رئیس مشرانو جرگه ، سخنگوی وزارت تحصیلات عالی ، رئیس دانشگاه کندز ، انجنیر کمال نماینده کندز در ولسی جرگه و رئیس ریاست عامه ولایت کندز در میان مقاماتی بودند که طبق گزارشات اتهامات خشونت جنسیتی علیه زنان و دختران در شهر کندز در جریان این دوره را تکذیب کردند.

یوناما فکر می کند برخی از این اتهامات به اندازه ی کافی معتبر می باشند تا حدی که ایجاب تحقیقات بیشتر توسط مقامات ذیصلاح را می کند.^{۵۴}

آزار و اذیت و بد رفتاری با زنان

یوناما همچنان گزارش های متعددی دریافت کرده است که طالبان پس از اشغال شهر کندز بالای زنان محدودیت هائی وضع کردند. این گزارش ها شامل ادعائی می شود که طالبان زنان را مجبور کردند که چادری^{۵۵} به سر کنند و زنانی که در اماکن عامه با محرم^{۵۶} همراهی نمی شدند ، مورد ضرب و شتم طالبان قرار می گرفتند. قابل ذکر است که منابع یوناما جنگجویان ضد دولت را که این گونه حملات را انجام دادند ، پیوسته "طالبان" می نامیدند.

۵. هدف قراردادن ، تهدید و ارباب سیستماتیک فعالین جامعه مدنی و کارکنان دولت

طبق گزارشات متعددی که به دست یوناما رسیده است ، طی چند ساعت معدود پس از داخل شدن به شهر کندز در ۲۸ سپتمبر ، طالبان تلاشی خانه به خانه با استفاده از لست از قبل تهیه شده ی را آغاز کردند ؛ این لست حاوی نام و آدرس مدافعین حقوق بشر ، و به خصوص زنان ، زنان فعال در اجتماع ، کارکنان موسسات غیر دولتی ، کارمندان ملل متحد ، خبرنگاران ، مسئولین دولت از جمله وکلاء مدافع ، قضات و خازنوالان بوده است.

زنان مدافع حقوق بشر

در جریان تلاشی های خانه به خانه ی طالبان که طبق گزارش ها ، چندین روز ادامه یافت ، طالبان مستقیماً به خانه های زنان مدافع حقوق بشر می رفتند و با ذکر نام آنها در جستجوی آنها بودند. براساس گزارش ها ، طالبان از لستی استفاده می کردند که در آن نام هریک از زنان مدافع حقوق بشر ، آدرس و موسساتی که آنها در آن کار می کردند ، درج بوده است. با شنیدن اینکه زنانیکه در جستجوی آنها هستید در خانه نیستند ، طالبان اعضای خانواده را تهدید کرده و در برخی موارد ، به آنها حمله فیزیکی نموده و دارایی های آنها را تخریب کرده اند.

از اینکه بسیاری از جنگجویان طالبان با شهر کندز آشنائی نداشتند ، مجبور می شدند که از مردم محل بخواهند که آنها را به محلات مشخصی رهنمائی کنند ؛ در نتیجه ، برخی از فعالین زنان از قبل از نیت طالبان آگاه شده و به جای دیگری نقل مکان کردند. آنانیکه توانستند ، شهر را ترک کردند ، در حالیکه دیگران خود را از انتظار پنهان کردند.

^{۵۴} یوناما قطعنامه شماره ۱۸۸۸ (۹۰۰۹) شورای امنیت ملل متحد را یاد آور می شود که چنین صراحت دارد: "تمام طرف های درگیر در جنگ را ترغیب می کند که تا اطمینان حاصل کنند که کلیه گزارشات خشونت جنسی که از سوی افراد ملکی ویا پرسونل نظامی ارتکاب می یابد ، به شکل همه جانبه تحقیق و بررسی شده و عاملین آن به عدالت کشانیده می شوند و اینکه تمام مقامات ملکی و فرماندهان نظامی ، به موجب قانون بشر دوستانه بین المللی ، از صلاحیت و قدرت خود در امر جلوگیری از خشونت های جنسی استفاده کنند و با معافیت از مجازات مبارزه نمایند." همچنان به قطعنامه های شماره ۱۸۲۰ (۲۰۰۸) ، ۱۹۶۰ (۲۰۱۰) ، و ۲۱۰۶ (۲۰۱۳) مراجعه شود.

^{۵۵} لباس سرتا پا که زنان می پوشند و تمام بدن آنها و مکمل روی آنها را می پوشاند.

^{۵۶} در شریعت اسلامی ، محرم زن شخصی است که ازدواج زن با او حرام باشد معمولاً به سبب رابطه خونی بسیار نزدیک با وی.

چند تن از مدافعین حقوق بشر به دفتر یوناما خبر دادند که آنها چندین روز مخفی بودند و دسترسی محدودی به غذا و آب داشتند. یک تن زن از شرایط دلگیر و بدون هوای را که از روی ناگزیری با پنجاه زن دیگر در یک محل مخصوص تجربه کرده بود یاد نمود. بسیاری از زنان که با دفتر یوناما مصاحبه نمودند اظهار داشتند که اگر طالبان آنها را پیدا میکرد آنها را به قتل میرساندند.

منابع متعدد همواره گزارش دادند که طالبان پوسته های بیشماری را در چهار اطراف شهر ایجاد نموده بودند و تمامی موتر را در هنگامی عبور از این پوسته ها بازرسی مینمودند. تمامی زنان که با یوناما مصاحبه انجام دادند اظهار داشتند که زمانی که می خواستند شهر را ترک نمایند کارت های شناسایی خود را پنهان مینمودند.

بسیاری مدافعین حقوق زن که شهر کندز را ترک نمودند در قدم نخست به ولایت تخار و بعد به بدخشان رفتند، این در حالیست که برخی دیگر بطرف مرز تاجیکستان فرار نمودند. برخی دیگر بغلان رفتند و از آنجا خود را به شهر مزار شریف رساندند.

بعضی از زنان که با یوناما صحبت نمودند افراد شناخته شده اند و در گذشته از سوی طالبان مورد تهدید و ارباب قرار گرفته بودند. برخی از این زنان خبر دادند که آنها حتی پس از ترک شهر کندز تلفون های تهدید آمیز دریافت مینمودند.

از اینکه معلومات در ارتباط با هدف قرار گرفتن مدافعین زن حقوق بشر در ولایت کندز در سراسر کشور انتشار یافت، سایر زنانیکه در ولایات بغلان، تخار، بدخشان و فاریاب زندگی مینمایند از ترس مصئونیت شان فرار کردند. بسیاری از اینها به کابل آمدند و یک مقدار کمک های عاجل را بطور موقت نیز دریافت نمودند.

سطوح واضح سازمانی و هماهنگی در عقب تلاشی برای مدافعین حقوق زن، به ویژه استفاده از فهرست های از قبل تهیه شده افراد مورد هدف این پرسش را به میان میآورد که این لست ها چگونه، چی زمانی و توسط کی ها گرد آوری گردیدند. برخی از مدافعین حقوق بشر که با یوناما مصاحبه نمودند نگرانی شان را از امکان نفوذ گروه های مسلح مخالف در آن نهاد های حکومتی که معلومات مفصلی پیرامون سازمان های جامعه مدنی فعال در ولایت کندز وجود دارد، مطرح نمودند.

این تعداد زنان در مصاحبه با یوناما همواره اظهار داشتند که آنها همچنان خود را آسیب پذیر احساس مینمایند، و اکثریت شان تمایل دوباره رفتن به ولایت کندز را ندارند. در حالیکه این وضعیت نشان میدهد که رویداد ها تا چی حد بالای این زنها اثر گذاشته، از طرف دیگر عدم تمایل شان برای بازگشت به ولایت کندز وضعیت آن تعداد از زنان آسیب پذیر را که به حمایت مدافعین زن حقوق بشر در ولایات شمال شرقی افغانستان نیاز دارند بدتر میسازد.

کارمندان موسسات غیر دولتی

کارمندان موسسات غیر دولتی به دفتر یوناما گزارش میدادند که طالبان در هنگامی تلاش منازل آنها را به این خاطر که شاید با "خارجی ها" ارتباط داشته باشند از دیگران جدا مینمودند.

دفتر یوناما در موفقی نیست تا ارزیابی نماید که فرماندهان طالبان هدايات را که در اعلاميه ملا منصور در ارتباط با حفاظت از موسسات غير دولتي ذکر گرديده بود تا چي حد نقض نموده اند.^{۵۷} هرچند، طبق منابع یوناما، حتی در جايکه فرماندهان طالبان بطور انفرادي خواسته اند تا امنيت کارمندان و اموال اين موسسات را تايمين نمايند آنها با در نظر داشت اينکه گروه های مختلفی در نبرد نقش دارند و نبود یک ساختار مرکزی فرماندهی و کنترل در ولایت کندز موفق به این کار نگردیدند.

رسانه ها و خبرنگاران

بنابر گزارشات منابع مختلف، طالبان در حالیکه شهر کندز را به تصرف خود داشتند آنها دفاتر چندین رسانه را عمداً تخریب و چپاول نمودند و حتی در برخی موارد برای شناسائی محل شان از خانه های خبرنگاران بازدید نمودند. طبق گزارشات کمیته مصئونیت خبرنگاران افغانستان، بیشتر از ۱۰۰ خبرنگار در جریان نبرد از ولایت کندز فرار نمودند. علاوه بر اینکه از مصئونیت خود هراسان بودند، برخی از خبرنگاران که پس از سقوط شهر به دست طالبان از این شهر فرار نمودند به دفتر یوناما اطلاع دادند که آنها نگران مصئونیت تماس ها و منابع که جزئیات شان حالا در دفاتر شان قرار دارند اند و اینکه مبادا طالبان به هویت شان دست پیدا کرده باشند.

به تاریخ ۱۲ اکتوبر، کمیسیون نظامی طالبان در یک تلاش صریح به منظور تهدید و ارباب خبرنگاران اعلامیه ای را صادر نمودند و طی آن گزارش دهی دو چینل تلویزیونی افغانستان (تلویزیون طلوع و تلویزیون ۱) را محکوم نمودند و هم اظهار داشتند که پس از این، این دو شبکه را به مثابه "اهداف نظامی" شان و کارمندان شان را به عنوان "دشمن" در نظر خواهند گرفت.^{۵۸} این اعلامیه پس از نشر و پخش ادعاهای که گویا طالبان مرتکب خشونت های مبتنی بر جنسیت در برابر زنان و دختران در ولایت کندز گردیده بودند، صادر گردید.

به تاریخ ۱۶ اکتوبر، طالبان در صفحه انترنی شان مقاله را به نشر سپردند و خواهان حمله مستقیم بالای آن تعداد از رسانه ها و خبرنگاران "که برای غرب کار میکنند و از سوی آنها تمویل گردیدند" شدند.^{۵۹} بازتاب زبان که در اعلامیه ۱۲ اکتوبر فوق بکار گرفته شد، در این مقاله آمده بود که این شبکه های رسانه ای "باید اهداف ثابت نظامی قرار بگیرند و از بین بروند".

حتی پس از آنکه طالبان عقب نشینی شان را از شهر کندز اعلان نمودند، تهدیدات علیه خبرنگاران در ولایت کندز هنوز هم ادامه پیدا نموده اند. مثلاً، به تاریخ ۱۸ اکتوبر مالک یک ستیشن رادیوی خصوصی در شهر کندز به دفتر یوناما خبر داد که زمانیکه این رادیو نشرات خود را پس از سه هفته سکوت دوباره آغاز نمود مردان مسلح که گمان برده میشدند طالبان بودند از این ستیشن دیدن نمودند و کارمندان آن را هشدار دادند که نشرات را توقف دهند.

^{۵۷} به پاورقی ۸ که در فوق ذکر گردیده، مراجعه شود.

^{۵۸} اعلامیه کمیسیون نظامی امارت اسلامی در رابطه با شبکه استخباراتی تلویزیون های طلوع و ۱ قابل دسترس در صفحه انترنی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲۴ نومبر قابل دسترس بود: <http://shahamat-english.com/statement-by-the-military-commission-of-islamic-emirate-concerning-intelligence-tv-networks-of-tolo-and-itv>

^{۵۹} ضرورت یک رویکرد قاطع به رسانه های بیطرف قابل دسترس در صفحه انترنی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲ نومبر قابل دسترس بود: <http://shahamat-english.com/the-necessity-of-decisive-approach-to-impartial-media>

تحت قوانین بین المللی بشردوستانه ، خبرنگاران افراد ملکی به شمار میروند و تا زمانی مورد محافظت قرار میگیرند که مستقیماً در خصومت ها اشتراک نمایند. قانون بین المللی بشردوستانه حمله در برابر افراد ملکی و اعمال و تهدیدات خشونت به هدف ترساندن افراد ملکی را صریحاً منع قرار داده است. خبرنگاران تنها زمانی مصئونیت و محافظت خود را از دست میدهند که مستقیماً در خصومت ها اشتراک ورزند. چنین اطلاعات در مورد خبرنگاران یا چینل های تلویزیونی که طالبان آنها را شناسائی نموده باشد وجود ندارد.

مزید بر آن ، قانون حقوق بشر بین المللی که حق حیات و امنیت فیزیکی و حق آزادی بیان را حفاظت مینماید خبرنگاران را مورد محافظت قرار میدهد. فعالیت ها و تهدیدات که از سوی طالبان در برابر خبرنگاران به عمل آمده تخلفات حقوق بشر به شمار میروند.

کارمندان دولتی

"مردم که ولایت کندز را از مسیر ولسوالی خان آباد به قصد تخار ترک گفتند طالبان آنها را در ارتباط با وابستگی شان با دفاتر دولتی مورد بازپر قرار دادند. در برخی پوسته ها در مسیر خان آباد-کندز افراد معین با چهره های پوشانیده وجود داشتند که مسافری را از موتر ها پائین میآوردند و افراد را با تمرکز خاص بر کارمندان دولتی که شهر را به قصد تخار ترک مینمودند ، تشخیص و شناسائی مینمودند." آنها در این کار از روش های مختلف برای شناسائی کارمندان دولتی استفاده مینمودند. مثلاً ، اگر کسی خود را دوکاندار معرفی مینمود بعداً طالبان از او در مورد قیمت یک شی مشخص روغن یا بعضی چیز های دیگر در بازار پرسش به عمل میآوردند. اگر نمی توانست به آن پرسش پاسخ بگوید ، سپس او را به یک جای نامعلوم میبردند."

- مصاحبه تیلیفون یوناما با کارمندان محلی ولایت کندز ، مورخ ۵ اکتوبر ۲۰۱۵-شهر کابل.

یوناما گزارشات متعدد را از تلاشی سیستماتیک طالبان از افراد که گمان برده میشد که با دولت ارتباط دارند دریافت نمود. سایر گزارشات نشان میدهد که طالبان منازل کارمندان دولتی (به شمول قضات و ارنوالان) را بطور خاص چک مینمودند و آنها را بنام پرسان میکردند. هرچند ، منابع یوناما تایید نمودند که اکثریت کارمندان کلیدی دولت قبل از اینکه شهر به دست طالبان سقوط کند آنجا را ترک گفته بودند.

۶. استخدام و استفاده از اطفال در خصومت ها

"بسیاری طالبان زیر سن قرار دارند. زمانیکه کندز را ترک می کردم ، شش یا هفت فرد را دیدم که با خود سلاح حمل مینمودند. آنها جوان بودند و حتی یکی از آنها ۱۲ ساله به نظر میرسید. اطفال مسلح یکجا با طالبان در برابر نیروهای امنیتی افغان میجنگیدند."

- مصاحبه یوناما با یک بیجا شده داخلی ، مورخ ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۵-شهر فیض آباد ، ولایت بدخشان

یوناما گزارشات موثق را بدست آورده که طالبان یک تعداد زیاد از عساکر خورد سال را در جریان حمله شان بالای ولایت کندز بکار گرفته اند.

بنابر اطلاعات منابع یوناما "حد اقل ۲۰۰" طفل جنگجوی زخمی در بین ۲۸ سپتمبر و ۱۳ اکتوبر در مراکز صحتی ولایت کندز تداوی گردیدند. بسیاری از آنها جوان هستند و بنابر گزارش ها سن شان بین ۱۰ و ۱۷ بود. منابع موثق گزارش دادند که بسیاری از این بچه ها شکایت داشتند که طالبان آنها را جبراً به گرفتن اسلحه وادار ساخته بود و اگر آنها رد میکردند طالبان به خانواده های آنها صدمه میرساند.

یک شاهد خبر داد که یک عسکر خورده سال که سعی داشت تا فرار نماید از سوی طالبان به گلوله بسته شد.

"طالبان از اطفال میخواستند تا بوری های اسلحه را در پشت شان انتقال دهند و صندوق اسلحه را کش کنند. طالبان برای این اطفال ۳۰۰۰ افغان پول میدادند. طالبان بر یکی از این "بچهها" فشار آورد تا صندوق اسلحه را انتقال دهد. از اینکه او نمی خواست و سعی داشت تا فرار نماید، طالبان او را به گلوله بستند."

- مصاحبه یوناما با یک پسر ۱۰ ساله که از ولایت کندز بیجا شده بود، ۸ اکتوبر ۲۰۱۵-کابل.

۷. وضعیت افراد ملکی

وضعیت بشری در شهر کندز طی مدت که این گزارش به پوشش رسید وخیم بود.^{۶۰} طی این مدت زمان، آن تعداد از کسانیکه در کندز گیر مانده بودند از کمبود شدید مواد خوراکی یا مواد خوراکی که از توان مردم بالا بود، کمبود آب آشامیدنی، و نبود برق خبر دادند.

خشونت مرتبط با جنگ در ولایت کندز منجر به بیجا شدن بیش از ۱۵،۰۰۰ خانواده به نقاط مختلف کشور گردید.^{۶۱} بسیاری از این افراد بیجا شده به نقاط مختلف مناطق شمال فرار نمودند، به شمول (۸،۳۰۰ خانواده) به شهر تالقان، (۹۰۰) به ولسوالی کشم و شهر فیض آباد ولایت بدخشان، (۱،۲۰۰ خانواده) به شهر مزار، و (۱،۵۵۰ خانواده) به ولایت بغلان. تخمیناً ۳،۵۰۰ خانواده دیگر در مناطق مرکزی، بیشتر در کابل بیجا گردیدند. یک تعداد از خانواده های دیگر به مناطق مرزی تاجیکستان بیجا شدند. هرچند که وضعیت متفاوت بوده و طبق گزارشات یک تعداد زیادی از مردم دوباره به ولایت کندز بازگشت نموده اند. ارزیابی مقدماتی از اینکه چقدر تعداد از خانواده ها دوباره به ولایت کندز بازگشت نموده اند خیلی ها متفاوت می باشد، برخی ها اشاره مینمایند که نزدیک به ۸،۰۰۰ خانواده برگشت نموده اند، برخی دیگر اظهار مینمایند که نزدیک به ۹۵ درصد از افراد بیجا شده برگشت نموده اند.^{۶۲}

حمله هوایی ۳ اکتوبر ایالات متحده که اطاق عمومی شفاخانه دوکتوران بدون مرز را تخریب نمود مجموع خدمات صحتی در شهر کندز را و در کل منطقه را متاثر ساخت. شفاخانه یگانه مرکز صحتی در نوع خود بود که برای کل حوزه شمال شرق خدمات صحتی فراهم مینمود.

^{۶۰} ۲۸ سپتمبر الی ۱۳ اکتوبر سال ۲۰۱۵

^{۶۱} دفتر کمشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین این معلومات پیرامون افراد بیجا شده داخلی را به تاریخ ۲ نومبر سال ۲۰۱۵ از طریق ایمیل ارسال نمود.

^{۶۲} پاورقی قبلی.

جنگ دسترسی اطفال به تعلیم و تربیه و خدمات صحی را شدیداً متضرر نمود. در جریان جنگ، تمامی ۴۹۷ باب مکتب بسته بودند و در نتیجه آن ۳۳۰،۰۰۰ طفل (بشمول بیشتر از ۱۲۲،۰۰۰ دختر) از آموزش باز ماندند.^{۶۳} الی ۲۵ اکتوبر، ۱۳ باب مکتب در اثر جنگ در کندز بسته باقی ماندند و ۷،۲۷۲ طفل از دسترسی به تعلیم و تربیه باز ماندند.^{۶۴} همچنان، طبق گزارشات واصله به دفتر یوناما حد اقل ۲۰ باب مکتب در نتیجه نبرد در ولایت کندز خساره مند گردیدند، و طالبان و نیروهای امنیتی افغان حد اقل تعمیر چهار مکتب را برای مقاصد نظامی مورد استفاده قرار دادند.

با در نظر داشت شدت جنگ، نگرانی گسترده ای از ناحیه موجودیت گسترده بقایای مواد منفجره از جنگ وجود دارد. در زمانی پخش این گزارش، تلاش ها برای پاکسازی مواد منفلق ناشده از شهر در جریان بود.

۸. پیشنهادات

طالبان و عناصر ضد دولت

- هدفگیری عمدی افراد و محلات ملکی، بشمول مدافعین حقوق بشر، کارمندان غیر دولتی، خبرنگاران و مامورین ملکی دولت را فوراً توقف دهند.
- موقف تحت حافظت مراکز و کارمندان صحی را همانطوریکه در قانون بین المللی بشردوستانه ذکر گردیده بطور کامل رعایت کنند، و از موقعیت گرفتن در نزدیکی مراکز صحی خودداری ورزند.
- استخدام و استفاده از سرباز خورد سال و استفاده از مکاتب برای مقاصد نظامی را هرچه عاجل توقف دهند.
- شلیک کورکورانه و استفاده سلاح های ناریه در ساحات ملکی را توقف دهند.
- استفاده از مواد منفجره تعبیه شده انفجاری را توقف دهند.
- رهنمود های که از سوی رهبری طالبان به منظوری جلوگیری از تلفات افراد ملکی صدور یافته را تطبیق کنند و آن تعداد کسانی را که افراد ملکی را هدف قرار میدهند، زخمی و به قتل میرسانند مورد باز پرس قرار دهند.

دولت افغانستان

- شلیک کورکورانه و استفاده از سلاح های ناریه در ساحات ملکی را هرچه عاجل توقف دهند.
- موقف حافظت شده مراکز و کارمندان صحی را همانطوریکه در قانون بین المللی بشردوستانه ذکر گردیده کامل رعایت کنند.
- تمامی قضایای مربوط به نقض قوانین بین المللی بشردوستانه و قانون بین المللی حقوق بشر که گفته میشود از نیروهای امنیتی ملی افغان و گروه های مسلح طرفدار دولت و هم تمامی ادعاهای مرتبط به خشونت مبتنی بر

وزارت معارف.^{۶۳}

پاورقی قبلی.^{۶۴}

جنسیت که طی این مدت از سوی هر شخص انجام شده را مورد رسیدگی قرار دهند ، و از به عدالت کشانیدن عاملین این قضایا اطمینان دهند.

- اقدامات را به منظور بازگشایی تمامی مکاتب روی دست گیرند ، و اطمینان دهند که از مکاتب برای مقاصد نظامی کار گرفته نمی شود.
- تمامی اقدامات لازم را جهت حفاظت از حق بشری خبرنگاران ، به شمول حق شان برای آزادی بیان اتخاذ کنند ، و مصئونیت آنها را همه وقته تامین نمایند.

نیروهای نظامی بین المللی

- در تمامی عملیات های نظامی در مطابقت با اصول تفکیک ، تناسب و احتیاط عمل نمایند
- موقف حافظت شده مراکز و کارمندان صحی را همانطوریکه در قانون بین المللی بشردوستانه ذکرگردیده کامل رعایت کنند.
- حمله بر شفاخانه دوکتوران بدون مرز را بطور مستقل ، بیطرفانه ، سریع ، شفاف و موثر تحقیقات نمایند ، و یافته های این تحقیقات را با مردم شریک سازند. به اتباع کشور های که در این حادثه دخیل بودند باید اطمینان دهند که افراد که مسئول طرح و انجام این حمله بودند از سوی محاکم قانونی با حفظ احترام برای حقوق متهمین مورد بازپرس و پیگرد عدلی قرار میگیرند. برای تامین حسابدگی و جبران خساره باید اقدامات مناسب را به عمل آورند.
- پروتوکول های فعلی هدفگیری ، پالیسی های عملیاتی و ضوابط هدفگیری که از قبل موجود اند را به منظور جلوگیری از حمله در برابر محلات ملکی ، به شمول شفاخانه ها بررسی نمایند.

ضمیمه ۱. لیلی زیروگوی ، نماینده خاص سر منشی ملل متحد برای اطفال و نبرد مسلحانه نگرانی خود را از افزایش تلفات اطفال و تخلفات جدی در کندز ابراز نموده است.

لیلی زیروگوی ، نماینده خاص سر منشی ملل متحد برای اطفال و نبرد مسلحانه امروز ۹ اکتوبر سال ۲۰۱۵ نگرانی خود را از تخلفات جدی در برابر اطفال طی جنگ های جاری در ولایت کندز ، در شمالشرق افغانستان ابراز نمود.

از آغاز تهاجم طالبان بالای ولایت کندز در ۲۸ سپتمبر ۲۰۱۵ ، حد اقل ۱۰ طفل کشته و ۵۳ تن دیگر زخم برداشته اند. نماینده خاص اظهار مینماید که "اطفال در تشدید جنگ در افغانستان قیمت غیر قابل قبول را پرداخت میکنند،" و همچنان علاوه مینماید که رقم تلفات ملکی در نیمه نخست سال ۲۰۱۵ از بدو تاسیس میکانیزم نظارت و گزارش دهی در سال ۲۰۰۹ بالاترین رقم را داشته است. نماینده مذکور تاکید مینماید که تمامی طرف های درگیر باید جهت تفکیک میان اهداف ملکی و نظامی مطابق با مسئولیت های بین المللی حقوقی شان عمل نمایند و برای جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی اقدامات پیشگیرانه نمایند.

خانم زیروگوی از استفاده اطفال توسط طالبان در جنگ در چهار اطراف ولایت کندز به گفته برخی ها که سن شان تا ۱۰ سال می باشد- هشدار میدهد. بنابر گزارشات ، یک رقم تایید نشده از این اطفال در جریان نبرد کشته شدند. نماینده خاص اظهار داشت ، "استفاده سربازان خورده سال ، به ویژه در عملیات ها در خط اول نبرد پذیرفتنی نیست ، و از تمامی طرف می خواهم تا استفاده و استخدام اطفال را هرچه عاجل توقف دهند."

"من همچنان حمله غم انگیز بالای شفاخانه دوکتوران بدون مرز در ولایت کندز که منجر به کشته و زخمی شدن کارمندان صحتی و بیماران گردید ، بشمول قتل سه طفل ، را شدیداً محکوم مینمایم." ایشان از محافظت که تحت قانون بین المللی بشردوستانه برای شفاخانه ها و مراکز صحتی داده شده یاد آوری نمود و در این زمینه خواهان تحقیقات مستقل ، بیطرفانه و موثر گردید. ایشان همچنان اذعان داشتند که در اثر حمله بر این شفاخانه این مرکز دیگر فعال نیست و بسیاری از کارمندان صحتی آن از ولایت کندز فرار نموده و در نتیجه آن هزار ها طفل و سایر افراد ملکی حالا دسترسی محدودی به کمک های صحتی دارند و نگرانی عمیق خود را از این وضعیت اعلان نمود.

مزید بر آن ، نماینده خاص از اینکه تمامی ۴۹۷ باب مکتب در اثر خصومت ها در ولایت کندز بسته گردیده اند و حالا بیشتر از ۳۳۰،۰۰۰ طفل از دسترسی به تعلیم و تربیه بی بهره گردیده اند ، ابراز تاسف نمود. ایشان از تمامی طرف ها خواست تا از تعلیم و تربیه محافظت نمایند و حق اطفال به آموزش را احترام نمایند.

در میان خانواده های بیجا شده از اثر جنگ تخمیناً ۱۰،۰۰۰ اکثریت را اطفال تشکیل میدهد. نماینده خاص نگرانی خود را در ارتباط با مشکلات در قسمت دسترسی به کمک های بشری در اثر نا امنی ابراز نمود و از تمامی طرف ها خواست تا ارسال کمک های بشری را جهت از میان برداشتن مشکلات اطفال و خانواده های شان تسهیل نمایند.

"من نه تنها در ولایت کندز بلکه در سرتاسر افغانستان از تمامی طرف های درگیر میخواهم تا تحت قوانین بین المللی بشردوستانه به مسئولیت های شان احترام نمایند و از اطفال و دیگر افراد ملکی حفاظت نمایند ، استخدام و استفاده از اطفال را توقف دهند ، و شفاخانه ها ، مکاتب و سایر زیرساختار های ملکی را محافظت نمایند."

* این ارقام مبتنی بر گزارشات واصله از گروهی کاری کشوری در ارتباط با نظارت و گزارش دهی می باشد که معلومات را در پیوند با شش تخلف شدید در برابر اطفال در نبرد مسلحانه ثبت مینماید. احتمال دارد که رقم دقیق اطفال کشته شده و معیوب بالاتر باشد چون وضعیت ناگوار امنیتی دسترسی ناظرین را محدود نموده است.

ضمیمه ۲. حمله بر شفاخانه کندز "غیر قابل بخشش" —زید

ژنو (۳ اکتوبر ۲۰۱۵)۔ زید راد الحسین کمشنر عالی ملل متحد در امور حقوق بشر روز شنبه گفت که لازم است تا تحقیقات سریع ، کامل و شفاف در ارتباط با حمله هوائی شبانه که در یک مرکز صحتی در ولایت کندز صورت گرفته و منجر به کشته و زخمی شدن بسیاری از بیماران و کارمندان صحتی این شفاخانه گردید ، انجام شود.

زید گفت ، "این واقعه کاملاً غم انگیز ، غیر قابل بخشش ، و حتی جنایتکارانه می باشد". طراحان نظامی بین المللی و افغان مسئولیت دارند تا همه وقته از افراد ملکی حفاظت و آنها را احترام نمایند و همچنان به مراکز و کارمندان صحتی توجه لازم صورت گیرد. این مسئولیت ها ، صرف نظر از اینکه قوت های نظامی کدام کشور در آن دخیل اند و در کدام موقعیت قرار دارند باید تطبیق گردند.

بنابر اظهارات دوکتوران بدون مرز ، نیروهای طرفدار دولت از موقعیت این مرکز صحتی در جریان قرار گرفته بودند. در حالیکه تا حال تثبیت نگردیده که آیا این شفاخانه یا چهار اطراف آن هدف حمله بوده یا این نیروها آن را سهواً به خطر انداختند ، بنابر اظهارات شفاخانه دوکتوران بدون مرز حملات هوائی پس از آنکه نیروهای طرفدار دولت آگاهی حاصل کردند که آنها یک مرکز صحتی را مواجه با خطر نموده اند این حملات هوائی برای بیشتر از ۳۰ دقیقه ادامه پیدا کرد. بنابر گزارش ها ، یک تن از سخنگویان ایالات متحده اظهار نمود که طیارات ایالات متحده در زمانیکه این شفاخانه هدف قرار گرفتند آنها مصروف انجام حملات هوائی بودند.

رئیس حقوق بشر ملل متحد اظهار داشت که لازم بود تا از تحقیقات مستقل ، بیطرف ، شفاف و موثر اطمینان حاصل داده میشد. ایشان گفتند ، "از این واقعه تکاندهنده باید بطور سریع ، کامل و مستقل تحقیقات به عمل آید و نتایج آن با مردم شریک ساخته شود. به گفته ایشان ، "جدیت حادثه با این حقیقت ثابت میشود که اگر این حمله در یک محکمه قانونی به عنوان یک حمله عمدی تثبیت گردد ، در آنصورت حمله بالای یک شفاخانه به عنوان جرایم جنگی شناخته میشود."

ضمیمه ۳: اعلامیه ستیفن او برین معاون سر منشی و هماهنگ کننده کمک های اضطراری پیرامون افغانستان

(نیویارک ، ۳ اکتوبر ۲۰۱۵): من بمباردمان شب هنگام را که در ولایت کندز انجام شد و منجر به کشته و زخمی شدن تعدادی از کارمندان صحتی و بیماران در شفاخانه دوکتوران بدون مرز گردید ، محکوم مینمایم. در این راستا ، تسلیت عمیق خود را به خانواده های افراد کشته شده و زخمی ها ابراز مینمایم.

قوانین بین المللی بشردوستانه صریحاً بر محافظت شفاخانه ها و کارمندان بخش صحتی تاکید دارد. تمامی طرف های درگیر به منظور تفکیک اهداف نظامی و ملکی ، به شمول مراکز صحتی هرچه در توان دارند باید انجام دهند.

شفاخانه ها و کلینیک باید مکان فراهم آوری کمک به مردم ، به شمول زنان و اطفال باشند. حمله بر یک شفاخانه نه تنها که تأثیرات ویرانگر دارد بلکه مردم را نیز از دسترس به مراقبت های صحتی در آینده بی بهره می سازد. من از فراخوان انجام تحقیقات عاجل و بیطرفانه برای تأمین حسابداری حمایت مینمایم.

این بمباردمان مخوف همان خطر نامتناسب را برای افراد ملکی در زمانی بکارگیری سلاح های ناریه در محلات شهری نشان میدهد. من از تمامی طرف ها می خواهم تا از استفاده سلاح های ناریه یا انجام بمباردمان های هوایی در مکان های ملکی خودداری نمایند.

من از کار شجاعانه کارمندان شفاخانه دوکتوران بدون مرز در ولایت کندز و فداکاری تمامی کارمندان بخش صحتی ، داخلی و بین المللی که حیات شان را برای کمک به نیازمندان به خطر می اندازند ، تقدیر مینمایم.

ضمیمه ۴: اعلامیه رهبر امارت اسلامی در رابطه با آزاد سازی شهر کندز

حمد و ستایش مخصوص به خداوند متعال است و رحمت و یاری بی پایان او است که مرکز یک ولایت کلیدی یعنی ولایت کندز در شمال افغانستان به دست مجاهدین امارت اسلامی به مثابه نخستین مرکز نخستین ولایت سقوط کرده است، و این همه از آن پروردگار است.

رهبر امارت اسلامی افغانستان این فتح و پیروزی را به مجاهدین و تمام ملت مجاهد تبریک میگوید و از آنها می خواهد تا این پیروزی را با یاد خداوند و ستایش فراوان از تجلیل نمایند.

امارت اسلامی لازم میدانند تا به مناسبت این رویداد در ولایت کندز در ارتباط با چند نکته اساسی اشاره نماید و خواهان توجه جدی در این راستا می باشد:

۱. مجاهدین باید پس از پایان عملیات های جنگی و تصاحب اهداف نظامی شان تمام توجه خود را به حفاظت از جان، مال و آبروی باشندگان محترم شهر کندز معطوف نمایند. مجاهدین باید مراقب باشند و از فعالیت های عناصر که از چنین یک فرصت به منظور چپاول مال مردم محل و بیت المال یا زیان رساندن به آنها سوء استفاده مینمایند، جلوگیری کنند.

۲. باشندگان شهر باید آگاه باشند که امارت اسلامی قصد تجاوز به مال شخصی، انجام قتل های فرا قانونی، چپاول یا نقض مصونیت منازل شان را ندارد بلکه سعی مینماید تا از اینگونه اتفاقات جلوگیری نماید. هر آنکه از چنین وضعیت نظامی برای ارتکاب جرایم استفاده مینمایند از جمله مجاهدین به شمار نمیروند. تمامی باشندگان باید مجاهدین امارت اسلامی را در امر جلوگیری از چنین جرایم یاری رسانند و آنها را در شناسائی و بازداشت همه عاملین چنین قضایا کمک نمایند.

۳. باشندگان ولایت کندز نباید در مورد حفاظت جان و مال شان تشویش نمایند. شما میتوانید کار های روزمره خود را با امنیت کامل انجام دهید. تمامی تاجران، کارگران، کارمندان شفاخانه ها، شاروالی و ادارات دولتی باید کار های روزمره خود را بدون کدام هراس یا ارباب به پیش ببرند. مجاهدین در فکر اذیت و آزار کسی نیست بلکه هدف شان این است تا در زندگی این افراد آرامش را برقرار نماید.

۴. پیام ما به کارمندان دولت و مقامات امنیتی که در فکر مقاومت هستند یا خود را از ترس مجازات پنهان مینمایند این است که آنها باید تمامی افکار منفی که از اثر تبلیغات دشمن در ارتباط با مجاهدین پخش میشود را از فکر خود دور نمایند.

مجاهدین به مجازات نمی اندیشند بلکه آنها با پیام صلح آمده اند. آنها بخاطر در برابر این افراد جنگیدند که در صفوف اشغالگران و رژیم دست نشانده شان قرار داشتند. اگر آنها از اعمال قبلی شان اظهار ندامت نمایند و ارتباط شان را با مخالفین قطع نمایند بعد دروازه عفو و بخشش امارت اسلامی بروی شان باز است. آنها میتوانند با اطمینان خاطر با استفاده از برنامه دعوت الارشاد روابط خود را با مجاهدین برقرار نمایند و امنیت جان و مال خود را تامین نمایند.

۵. این پیروزیها به کمک و یاری خداوند متعال و قربانیهای ملت مجاهد بدست آمده است ، از این جهت رژیم کابل باید شکست خود را علناً بپذیرد ، پیروزیهای مجاهدین را با شبکه های استخبارات بیرونی ربط ندهد و انتقام شکست خود را نباید با بهباردمان های کورکورانه و هدف قرار دادن مردم مظلوم بگیرد. آنها باید پیشرفت های مجاهدین را به مثابه یک واقعت تلخ بپذیرند و راجع به آینده خود و آینده تمامی کشور فکر نمایند. حالا زمانی گپ های کلان دوستم ، وعده های حيله گرانه اشرف غنی و تبيلغات بی اساس غرب برای مغشوش کردن فکر مردم گذشته است.

والسلام

خادم اسلام

امير المومنين

ملا اختر محمد منصور

۱۴/۱۲/۱۴۳۶ هجری قمری

۰۶/۰۷/۱۳۹۴ هجری خورشیدی - ۲۰/۰۹/۲۰۱۵ میلادی

به صفحه انترنیتی ذیل <http://shahamat.com/statement-by-the-leader-of-islamic-emirate-concerning-liberation-of-kunduz-city> مراجعه شود که آخر بار به تاریخ ۲۸ اکتوبر ۲۰۱۵ قابل دسترس بود. یاداشت: طالبان این اعلامیه را به تاریخ ۲۵ سپتمبر ۲۰۱۵ در وبسایت شان به نشر سپردند.

ضمیمه ۵: اعلامیه کمیسیون کنترل و موسسات غیر دولتی و شرکت ها

بنام خداوند بخشنده و بی نهایت مهربان

امارت اسلامی افغانستان

کمیسیون کنترل و اداره موسسات غیر دولتی و شرکت ها

ما به همه کارمندان موسسات غیر دولتی ، شرکت های خصوصی و شبکه های مخابراتی اعلان میداریم تا کار های شان را بطور عادی ادامه دهند. اگر با کدام مشکل مواجه میشوند آنها باید شکایات خویش را به کمیسیون کنترل و اداره موسسات غیر دولتی و شرکت های امارت اسلامی افغانستان با برقراری تماس به شمار های زیر ارسال نمایند تا به مشکلات شان رسیدگی صورت گیرد و تمامی موانع واقعی که از انجام کار های شان جلوگیری مینماید برطرف گردند.

والسلام

شماره های تماس:

شاخه اصلی: ۰۷۰ ۲۴۷۰ ۲۶۷

شاخه کندز: ۰۷۸۶۲۳۱۶۴۹

کمیسیون کنترل و اداره موسسات غیر دولتی و شرکت ها

۱۳۴۶/۱۲/۱۴ هجری قمری

۱۳۹۴/۰۷/۰۶ هجری خورشیدی

۲۰۱۵/۰۹/۲۸ میلادی

به صفحه انترنیتی ذیل مراجعه شود که آخرین بار به تاریخ ۲۸ اکتوبر ۲۰۱۴ قابل دسترس بود: <http://shahmat-english.com/statement-by-commission-for-control-and-administration-of-ngos-and-companies>